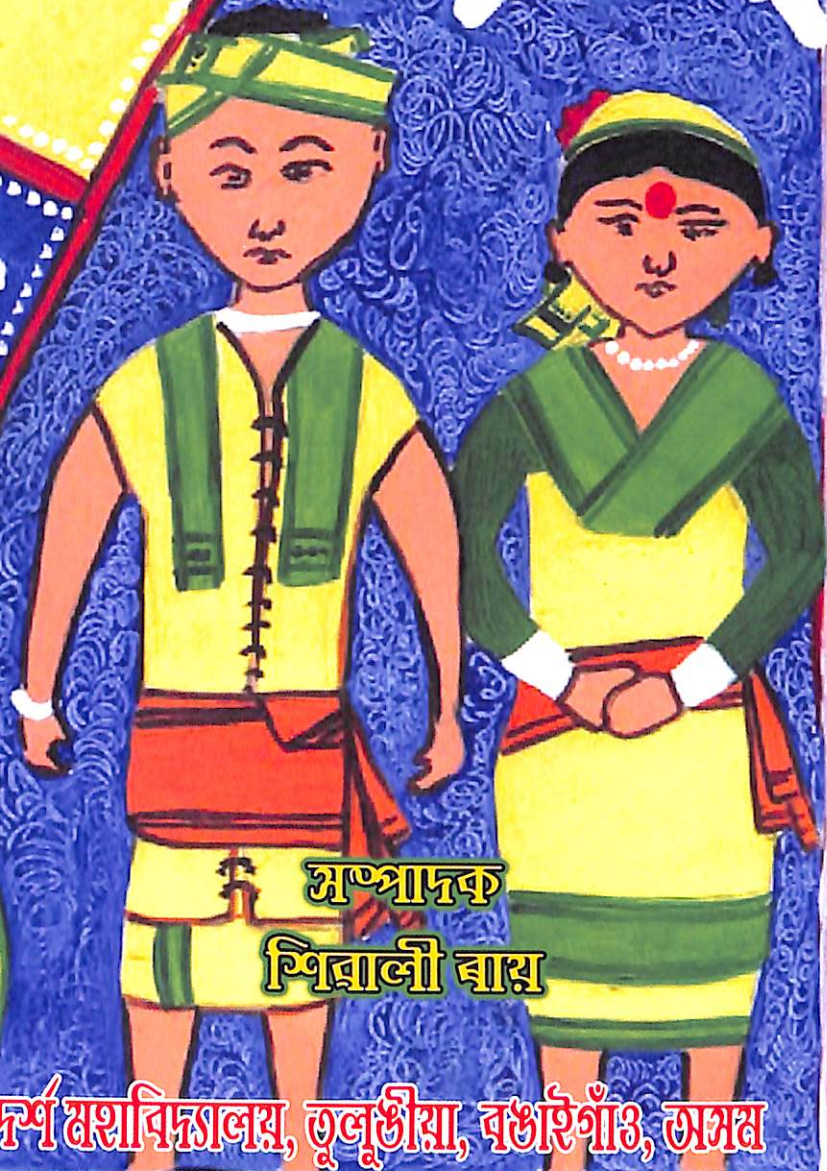

প্রতিষ্ঠিত দীর্ঘদিনের উন্নয়নমূলক আন্দোলন বিশ্ববিদ্যালয় আলোচনী

বর্ষটীলা

BORTILA

সম্পাদক
শিবালী রায়

প্রতিষ্ঠিত দীর্ঘদিনের উন্নয়নমূলক আন্দোলন বিশ্ববিদ্যালয়, তুলুপীয়া, বর্ধমান, উত্তর

Teaching staff with Principal

Sitting (from the left) : Amanya Das, Kabita Kalita, Dr Banalata Das, Dr Raju Subba, Dr Gunindra Das (Principal), Dr K.K. Phukon, Atanu Ks. Mishra, Dr Dibakar Maht, Dr Chunchum Doloi, Dr Nitashree Barman. Standing (from the left) : Barana Sarma, Haripriya Dutta, Dr Lakshmi Nath, Lakshyajit Shyam, Porag Pachant, Samarash Nandi, Mofizul Hassan, Dr K.K. Das, Dr Pranjal Morang, Payal Dutta (absent), Pratyashi Tamuly (absent).

Non-Teaching staff with Principal

Sitting (from the left) : Bhgyalaxmi Barman, Anupam Sarma, Dr Gunindra Das (Principal), Strojit Kalita
 Standing (from the left) : Rumi Ray, Rakibul Islam, Pabitra Ray, Jumindergyva Daimary, Sanjit Kalita, Bhupati Ray (absent)

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদর্শ মহাবিদ্যালয় আলোচনী

বর্ষটীলা

তৃতীয় সংখ্যা, ২০১৯ - ২০২০ বর্ষ

প্রীতি আৰু শুভেচ্ছাবে —
মাননীয় / মাননীয়া,

.....

.....

তত্ত্বাবধায়ক
বর্গা শর্মা
সহকারী অধ্যাপিকা

সম্পাদক
শিরালী বায়

বৰটিলা

তৃতীয় সংখ্যা, ২০১৯-২০২০ বৰ্ষ

সম্পাদনা সমিতি

মুখ্য উপদেষ্টা :	ড° গুণীন্দ্র দাস, অধ্যক্ষ
তত্ত্বাবধায়ক :	বৰ্ণা শৰ্মা, সহকাৰী অধ্যাপিকা
অধ্যাপক সদস্য :	ড° বনলতা দাস হৰিপ্রিয়া দত্ত ড° চুমচুম দলে ড° দিবাকৰ মাউত
সম্পাদক :	শিৱালী ৰায়
প্ৰতিনিধি সদস্য :	বিজুমণি ৰায় জিন্টি দাস ডিম্পী চৌধুৰী
বেটুপাত :	ধ্ৰুৱজ্যোতি শৰ্মা বৰুৱা
অক্ষৰ বিন্যাস :	বনজিৎ দাস
মুদ্ৰণ :	উপাসনা প্ৰিণ্টাৰ্চ এণ্ড ভেৰাইটিচ শিমলাগুৰী, বৰপেটাৰোড ৯৮৫৪১১৬৫৩৩

For feedback :
bortilapduamt@gmail.com

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰীবৃন্দ,
পুথিভঁৰালৰ সমূহ কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ একতা সভাৰ লগতে সমূহ ছাত্ৰলৈ।

ছাত্ৰ একতা সভা, পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়, তুলুঙীয়া ৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত

উছৰ্গা

“মানুহে মানুহৰ বাবে
যদিহে অকণো নেভাবে
অকণি সহানুভূতিৰে
ভাবিব কোনেনো কোৱা, সমনীয়া?”

— ড° ভূপেন হাজৰিকা

“তুমি বিশ্ববত্ত, বিশ্ববিশ্ৰুত স্বনামধন্য
সকলোৰে হিয়াৰ আমঠু শিল্পী
সংগীতসূৰ্য্য, ভাৰতবত্ত, অমৰ প্ৰাণৰ সুধাকণ্ঠ
গাইছিলো তুমি স্বজাতিৰ হকে গীত অজস্ৰ।”

অসমৰ সুযোগ্য সন্তান সংগীতজগতৰ পুৰোধাপুৰুষ ড° ভূপেন
হাজৰিকাৰ পৰিত্ৰ সৌৰৰণত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০২০
ইং বৰ্ষৰ বাৰ্ষিক আলোচনী ‘বৰটিলা’ৰ তৃতীয় সংখ্যাটি উছৰ্গা কৰিলো।

(জন্ম : ৮ ছেপ্তেম্বৰ, ১৯২৬, শদিয়া, অসম)
(মৃত্যু : ৫ নৱেম্বৰ, ২০১১, মুম্বাই, মহাৰাষ্ট্ৰ, ভাৰত)

মহাবিদ্যালয় সংগীত

কথা : ড° গুণীন্দ্র দাস

সুৰ : পূৰ্বী দেৱী

দীনদয়াল মহাবিদ্যালয় তোমাক নমস্কাৰ
তোমাৰ নৱ নৱ সৃষ্টিয়ে
জিনিকাব মানাহৰ দুয়োপাৰ
সুন্দৰৰ পূজাৰী ত' সুন্দৰৰ পূজাৰী ত'
তুমিয়েতো গঢ়িলা তুলুজীয়া
সেউজীয়া সেউজীয়া
সত্য সুন্দৰৰ আলোক মান্না
গাই মাম আমি গাই মাম
মিননৰ জ্ঞান পূজাৰী ত' পূজাৰী ত'
শান্তিৰ তুমিয়া সুৰ বিনায়
তাহ ওলাই তাহ জ্ঞান পূজাৰী
মাধনাৰ সেঁতু মাজিবনে
উজ্জ্বলম তামসীৰ মগ্নান
উজ্জ্বলম তামসীৰ মগ্নান ।

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
GAUHATI UNIVERSITY

Prof. Pratap Jyoti Handique
Vice Chancellor

Phone : +91-361-2570412(O); 2570408(R)

Fax : +91-361-2675515

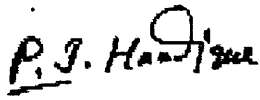
E-mail ID : vc@gauhati.ac.in
pjhandique@rediffmail.com

MESSAGE

I am happy to learn that Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Bongaigaon is going to publish its Annual College Journal entitled '**BARTILA**' very soon. College Journal is a strong medium for the constituent members of a college for an intellectual exercise. It carries sentiments, emotions, creativity and objectivity to integrate into a totality of views of a community at a given time.

I hope that the said publication will be richly endowed with contributions from both the students and teaching community and will make interesting reading. I wish all success in the effort and hope the Journal will be well accepted by the readers.

Date : 04.12.2019

(P.J. Handique)

Address : Gopinath Bardoloi Nagar
Jalukbari, Guwahati-781014
Assam: India

Phone : 0361 2570412

Web: www.gauhati.ac.in

জিৱ চেনেহী মোৰ ভাষা জননী

বঙাইগাঁও জিলা সাহিত্য সভা

কাৰ্যালয় : হৰগোবিন্দ শৰ্মা স্মৃতি ভৱন

সাহিত্য সভা পথ, বঙাইগাঁও

ডাকঘৰ : বঙাইগাঁও, জিলা : বঙাইগাঁও (অসম), পিন : ৭৮৩৩৮০

শ্ৰী অজিত কুমাৰ দাস

সভাপতি

বি. এছ. চি. বি. এ. (অনাৰ্চ), বি. এড., এম. এ. (অসমীয়া), এম. এ. (ইংৰাজী)

শুভেচ্ছাবাণী

পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায় আদৰ্শ মহাবিদ্যালয়খনে (তুলুঙীয়া) বঙাইগাঁও জিলাৰ অন্যতম শিক্ষানুষ্ঠান হিচাপে প্ৰতিষ্ঠাৰ দিশত আগবঢ়া ঘটনাটোৱে আমাক সুখানুভূতি প্ৰদান কৰিছে। ইয়াৰ মূলতে মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যক্ষ তথা শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলৰ অক্লান্ত শ্ৰম তথা ত্যাগে আগভাগ লোৱা কথাটো স্বীকাৰ কৰিবই লাগিব। চৰকাৰী স্তৰৰ এনে অনুষ্ঠানে সাম্প্ৰতিক শৈক্ষিক পৰিবেশ য'ত ব্যক্তিগত খণ্ডৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ জয় জয়-ময় ময় অৱস্থা সেই প্ৰেক্ষাপটত সাধাৰণ বাইজৰ কাৰণে ই এটি ইতিবাচক দিশ বুলি আমি সুনিশ্চিত। আটাইতকৈ ভাল লগা কথাটো হ'ল সৌসিদিনা স্থাপিত হোৱা মহাবিদ্যালয়খনে 'বৰটিলা' নামৰ আলোচনীখনৰ তৃতীয় সংখ্যাটি প্ৰকাশ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱাটো — যাৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয়খনৰ শিক্ষক সমাজ সৃষ্টিশীল কৰ্মত জড়িত হোৱাটো নিশ্চিত কৰে। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী এখনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সাহিত্য-কলা সাধনাত ব্ৰতী হ'বলৈ উৎসাহিত কৰা কথাটো পুনৰ দোহৰাৰ প্ৰয়োজন নাই।

গ্ৰন্থখন আটক ধুনীয়াকৈ প্ৰকাশ হৈ 'জিৱ চেনেহী মোৰ ভাষা জননী'ৰ সেৱাত দিশ নিৰ্ণায়ক ভূমিকা ল'ব বুলি আমি দৃঢ় হৈ সদৌটিলৈ আমাৰ হিয়াভবা শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

(অজিত কুমাৰ দাস)

সভাপতি

বঙাইগাঁও জিলা সাহিত্য সভা

সম্পাদকীয়

... ..

সাহিত্য, সংগীত আৰু চিত্ৰকলা এই তিনিওটা বিষয়ৰ বাবে পৃথিৱী আৰু আকাশৰ পৰিধি ক্ষুদ্ৰমান। এই আটাইকেইটা বিষয়ৰ চিন্তা চেতনা যেতিয়া এটা বিন্দুত একীভূত হয়; তেতিয়াই জন্ম হয় ভাল সাহিত্য, ভাল সংগীত নতুবা ভাল ছবিৰ। ঘ্ৰাণ, শ্ৰৱণ আৰু দৰ্শনৰ মাজেৰেই সাহিত্যৰ বীজ অংকুৰিত হয় বিশুদ্ধ ৰূপত।

অন্ধকাৰৰ ওৰণি ফালি ওলাই অহা সূৰ্যৰ অপৰূপ আৰিৰ্ভাব দেখিয়েই শ্ৰী শ্ৰী মাধৱদেৱে উদ্ধুদ্ধ হৈ লিখিছে-

“ৰজনী বিদূৰ দিশ ধৱলী বৰণ,
তিমিৰ ফেৰিয়া বাজ ৰবিৰ কিৰণ।”

বহুক্ষেত্ৰত আমি দেখো যে লিখা পঢ়া নজনা মানুহবোৰেও সহজে প্ৰতীকৰ সহায়ত অৰ্থ বুজে, সুৰৰ স্পৰ্শত ব্যাকুল হয়; গীতৰ শব্দই সিহঁতক কন্দুৱায়। চিত্ৰ ভাগৱতত থকা আকাশৰ পৰা নামি অহা একা বঁকা শুভ্ৰ ৰেখাকেইডাল দেখিলে গগ্ৰ ৰাইজেও বুজে, সেয়া বৰষুণ। একেদৰে বিহু নামত -

“তোমালৈ চাওঁতে
জপনা দিওঁতে
বিন্ধিলে অঘৈয়া হলে।”

- বুলি সহজতে বুজাই দিয়ে যে প্ৰেম সহজ নহয়, প্ৰেমত বাধা আৰু কাঁইট আছে।

চিত্ৰকলাত প্ৰশস্ত স্থান এটা বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা, ঠিক তেনেকৈ সাহিত্যত সংবেদনশীলতাই পাঠকৰ হৃদয়ৰ অন্তঃস্থলত আঘাত কৰে। কম শব্দত এক বিশাল পৰিধিৰে ব্যাপ্ত অনুভূতিয়ে সাহিত্যৰ মূল্যায়ন কৰে। নীল সমুদ্ৰত ক্ষুদ্ৰমান নাওখনে, বিশাল আকাশত উৰি থকা চিলনীজনীয়ে এটাই যিদৰে সমগ্ৰ সাগৰ বা আকাশখনক অৰ্থব্যঞ্জক কৰি তোলে; ঠিক সেইদৰে একো একোটা শব্দই মানুহৰ চেতনাৰ সীমাহীন পৰিধি আলোড়িত কৰিব পাৰে, শিৰ্ষিত কৰিব পাৰে।

শব্দৰ যাদুকৰী অস্তিত্বই একোটা ৰচনাক অসাধাৰণ কৰি পেলায়। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী খনিও হৈছে আমাৰ এটি ক্ষুদ্ৰতম প্ৰয়াস, ই আমাৰ মৌলিক চিন্তাৰ বাহক। এই আলোচনীখনৰ যোগেদি সহৃদয় পাঠকৰ মনবোৰ ভৰি উঠক সাহিত্যৰ নিৰ্মল আনন্দ আৰু জ্যোতিৰে।

আমি আশা কৰাতকৈ বহুত সময়পযোগী আৰু মূল্যৱান লিখনি এইবাৰ আলোচনীত প্ৰকাশিত হৈছে। এই সকলো লিখনি আমাৰ বাবে এটি এটি সম্পদ হৈ ৰৱ। ইয়াৰ অন্তৰালত যিসকল ব্যক্তিয়ে দিহা-পৰামৰ্শ দি আমাক পৰম উপকৃত কৰিছে, সেইসকল ক্ৰমে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° গুনীন্দ্ৰ দাস ছাৰ, আলোচনীৰ তত্ত্বাৱধায়ক বৰ্ণা শৰ্মা বাইদেউ, সম্পাদনা সমিতিৰ সদস্যবৃন্দ ক্ৰমে ড° বনলতা দাস বাইদেউ, হৰিপ্ৰিয়া দত্ত বাইদেউ, ড° দিবাকৰ মাউত ছাৰ, ড° চুমচুম দলৈ বাইদেউৰ লগতে মোৰ সহপাঠী বিজুমণি ৰায় আৰু ডিম্পী চৌধুৰী তথা মোৰ অনুজ জিন্টিমণি দাসলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। আকৌ আমাৰ আলোচনীখনৰ বেটুপাত অংকন কৰা চিত্ৰকাৰ গৰাকীলৈ আৰু অতি কম সময়ৰ ভিতৰত আলোচনীখনক কাৰিকৰ ৰূপ দি আমাৰ হাতত তুলি দিয়াৰ বাবে বৰপেটা ৰোডৰ ‘উপাসনা প্ৰিন্টাৰ্চ-এণ্ড ভেৰাইটিচ’ৰ স্বত্বাধিকাৰ আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দলৈও মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। তদুপৰি, এই কাৰ্য সাধনৰ বেলিকা বিভিন্ন প্ৰকাৰে উৎসাহ-উদ্দীপনা প্ৰদান কৰা বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিগৰাকী ছাৰ-বাইদেউৰ লগতে আলোচনীখনৰ প্ৰতিগৰাকী লেখক-লেখিকালৈও মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। সদৌশেষত, অসম ৰত্ন সংগীত সূৰ্য ড° ভূপেন হাজৰিকাদেৱৰ পৱিত্ৰ স্মৃতিত ‘বৰটীলা’ আলোচনীৰ তৃতীয় সংখ্যাটি উৰ্ছগা কৰি ‘বৰটীলা’ দীৰ্ঘজীৱি হোৱাৰ কামনাৰে—

শিৱালী ৰায়

সম্পাদক, আলোচনী বিভাগ

বৰটীলাৰ পাতে পাতে.....

প্ৰবন্ধ শিতান :

○ উপশম	শ্ৰী ড° গুনীন্দ্ৰ দাস	১
○ Ankiya Nat of Srimanta Sankardeva: Its Universal Appeal	শ্ৰী Dr Dibakar Maut	৭
○ তেজপুৰলৈ যায় যদি.....	শ্ৰী ড° চুমচুম দলৈ	১১
○ Fit India Movement	শ্ৰী Dr Lakhimi Nath	১৪
○ ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতত সমাজচেতনা আৰু দায়বদ্ধতা	শ্ৰী ড° বনলতা দাস	১৬
○ Climate Change	শ্ৰী Kabita Kalita	১৯
○ Predatory pricing practice of Amazon and Flipkart.....	শ্ৰী Samarsh Nandy	২১
○ PDUAM, Tulungia Excursion Trip to Jaipur Rajasthan	শ্ৰী Dr Raju Subba	২৩
○ শিক্ষা আৰু প্ৰেম	শ্ৰী বিজুমণি বায়	২৫
○ আজিৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা আৰু নৈতিক মূল্যবোধ	শ্ৰী ছানিদুল ইছলাম	২৬
○ I need care, I need love	শ্ৰী Priya Thapa	২৯
○ Know your rights	শ্ৰী Upama Ray	৩০
○ নৱ প্ৰজন্ম	শ্ৰী জীবেন্দ্ৰ কলিতা	৩২
○ Social Media and We	শ্ৰী Shahanaj Parbhin	৩৪
○ Financial Intelligence	শ্ৰী Homodyuti Chakrabarty	৪১
○ About Sarat Chandra Singha	শ্ৰী Elora Begum	৪৩
○ Educational Tour to Jaipur and Agra	শ্ৰী Tanisha Singha	৪৫
○ Commercialisation of Education	শ্ৰী Jinti Das	৪৭

প্ৰতিবেদন শিতান :

○ Best practice implementation Committee PDUAM ...	শ্ৰী Dr Lakhimi Nath	৪৮
○ Gest Lecture on "Good and service tax....."	শ্ৰী Dr Kaushik Kishore Phukon	৪৯
○ অমৃত বাণী শিতান :	শ্ৰী Mrs Payal Dutta	৪৯

○ Interesting Facts	শ্ৰী Shilpy Mandal	৫০
○ অমৃতময় উপদেশ	শ্ৰী শিবালী বায়	৫২
○ কৌতুক শিতান :		৫৩

কবিতাৰ শিতান :

আশা শ্ৰী বৰ্ণা শৰ্মা ৫৫/বৰমুণ শ্ৰী শ্ৰেয়া সবকাৰ ৫৫/শান্তি শ্ৰী ইকবাল খান ৫৬/হেঁপাহ শ্ৰী মামনী দাস ৫৭/
শাব্দী বতৰ শ্ৰী নয়নী শইকীয়া ৫৭/ড° এ.পি.জে. আব্দুল কালামলৈ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি শ্ৰী শাহিনুৰ ইছলাম ভূঞা ৫৮/
বসব বাজা লক্ষ্মীনাথ শ্ৰী দ্বীপশিখা বৰ্মন ৫৯/সন্ধিয়া শ্ৰী ফাৰুক আব্দুল্লাহ ৫৯/স্মৃতিয়ে বিঙিয়াৰ শ্ৰী উদ্দীপনা চৌধুৰী
৬০/হেৰোৱা সপোন শ্ৰী ধৃতস্মিতা বৰ্মন ৬১/জীৱনৰ অৰ্থ বিচাৰি শ্ৰী হীৰামণি বৰ্মন ৬১

চিত্ৰকলা শিতান :

○ অনামিকা বসাক ৬২,৬৩,৬৪/পৰিমণি বায় ৬৫/শবনম ইয়াচমিন ৬৬		
○ Faculty details of PDUAM, Tulungia		

Dr Gunindra Das (Principal)

Editorial Board :

Sitting (from the left) : Haripriya Dutta, Barna Sarma (Magazine Incharge), Dr. Dibakar Maut, Dr. Gunindra Das (Principal), Dr. Chumchum Doloi, Dr Banalata Das. Standing (from the left) : Bijumoni Ray (student, B. Com. 1st Semester), Jinti Das (student, H.S. 1st Year), Dimpi Choudhury (Student, B.Com 1st Semester) Shibali Ray (B.Com 1st semester & Editor Magazine)

Union Body :

Sitting from the left (Faculties-in-charge) : Bama Sarma (Magazine) Dr K.K. Phukon (Boys' Common Room), Porag Pachoni (Social Service), Samaresh Nandy (Games), Dr Gunindra Das (Principal), Haripriya Dutta (Union Incharge), Kabita Kalita (Debate & Symposium) Ananya Das (Cultural) Payal Dutta (Girls' Common Room), Standing from the left (Secretary/Editor) : Shibali Ray (Magazine), Shahinur Islam Bhuyan (Boys' Common Room), Bijumoni Ray (Social Service), Hussain Ali (Major Games), Hiramoni Barman (Minor Games), Ajinur Hoque (V.P), Sanidul Islam (G.S), Ekbal Khan (A.G.S) Shilpy Mandal (Debate & Symposium), Parimoni Ray (Cultural), Shrestha Rani Ghosh (Girls' Common Room).

View of Inauguration of IDOL Study Centre, 2019

View of Speech Program, 2019

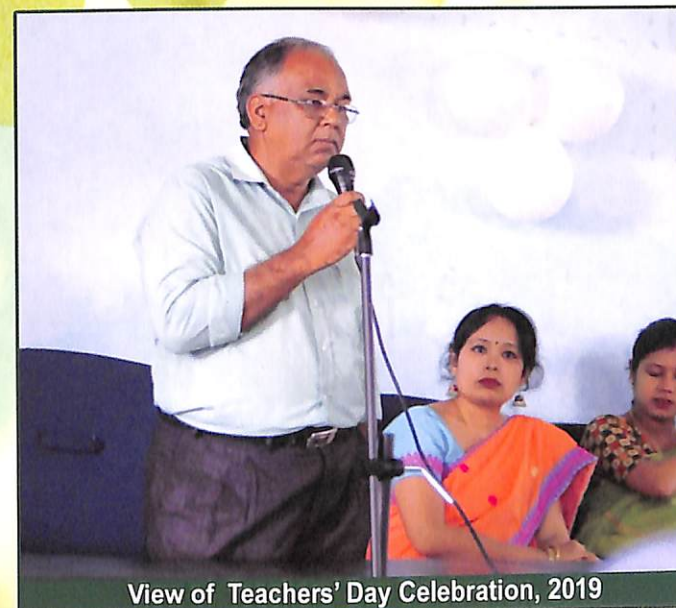
View of Speech Program, 2019

View of Teachers' Day Celebration, 2019

View of International journal inauguration program, 2019

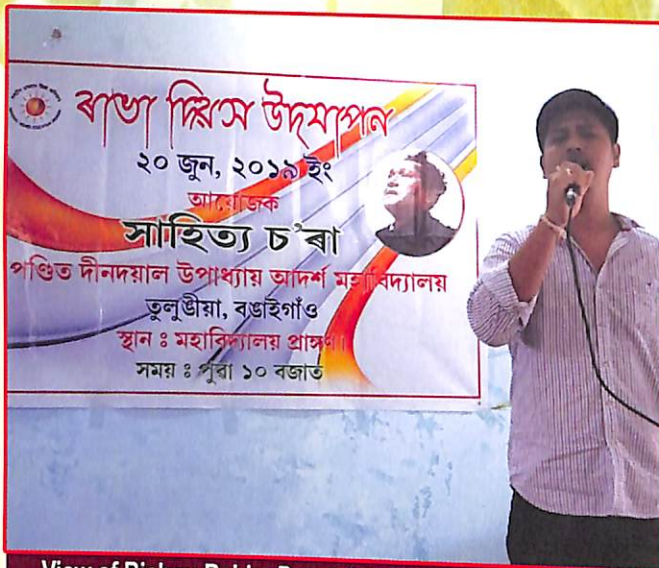
View of Teachers' Day Celebration, 2019

View of Dr Bhupen Hazarika's birthday celebration, 2019

View of Dr Bhupen Hazarika's birthday celebration, 2019

View of Bishnu Rabha Day celebration, 2019

View of Dr Bhupen Hazarika's birthday celebration, 2019

View of College wall magazine inauguration, 2019

View of College wall magazine inauguration, 2019

প্রবন্ধ শিতান...

আমি আমাৰ নিজৰ অসমীয়া মাটিত গজিছোঁ।
অসমীয়া মাটিৰে বসত জীম, থিয় হ'ম। আমাৰ যি ফুল
ধৰে, ফল ধৰে সি অসমীয়া। সেই ফুল-ফল পৃথিৱীৰ আন
ঠাইত নাই। আমি আমাৰ ফল-ফুলেৰেই জিলিকিম খাৰ
কৰা পাখিৰে নিজলিকো।

-সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা

উপশম

ড° গুনীন্দ্র দাস
অধ্যক্ষ

অৱশেষত উপলব্ধি হ'ল। ভগ্নমানসিকতাই মোৰ জীৱন বাটত প্ৰায়েই প্ৰতিবন্ধকতাৰ সৃষ্টি কৰিছিল। কোনো শাৰীৰিক ব্যাধি নথকা সত্ত্বেও এই প্ৰতিবন্ধকতাই জীৱনত সফলতা প্ৰাপ্তিত বাধাৰ সৃষ্টি কৰাত মাজে-সময়ে ভাগৰি পৰিছিলো। উজাগৰী নিশাবোৰ সজীৱ কৰি তোলাৰ বাবে অতীতৰ স্মৰণীয় ঘটনাবোৰক লৈ মোৰ সহধৰ্মীনিৰ সৈতে সময়বোৰ পাৰ কৰিছিলো। ক্ষন্তেকৰ বাবে হ'লেও মানসিক প্ৰশান্তি লাভ কৰিবলৈ ধৰিলো। এদিন মনলৈ আহিল দুটা বিপৰীত সন্ধিক্ষণ- য'ত এক বিশাল অতীত আৰু আনটো দিশত এক অনাগত ভৱিষ্যৎ। বৰ্তমান স্থিৰতাহীন প্ৰতিশ্ৰুতিৰ বাবে মোৰ অতীত আৰু অনাগত ভৱিষ্যতৰ মাজত দেখা দিয়া মানসিক দন্দই জীৱনৰ গতিত যতি লগাব ধৰিলে। কেতিয়াবা ভাব হয় জীৱনৰ বোজা যিমনেই গধুৰ নহওঁক কিয় বহন কৰিবই লাগিব। জীৱনৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্ত যিমনেই কঠিন নহওঁক কিয় প্ৰত্যাহ্বান জনাই সঠিক পথত আগবাঢ়িবই লাগিব। জীৱন সংগ্ৰামৰ সৈতে যুঁজিবলৈ কেতিয়াবা সক্ষম হওঁ আৰু কেতিয়াবা বিচলিতও হওঁ। কেতিয়াবা ভাব হয় দুৰৈৰ বন্ধ পাৰিজাত বিচাৰিনো কিয় হাবাথুৰি খাইছে। মোৰ দেখো খিৰিকীৰ সন্মুখতে বন্ধ পাৰিজাতৰ সুবাস সুশোভিত হৈ আছে। মাত্ৰ

আদৰিব জানিলেই হয়।

মই বহুদিন ধৰি ভালদৰে শূৰ পৰা নাছিলো। পত্নীৰ গালি খোৱাৰ ভয়ত চকুমুদাৰ ভাও লৈ বহুতো উজাগৰী নিশা পাৰ কৰিছিলো। সাংঘাটিক দুশ্চিন্তাই মোৰ মন আৰু মগজু জৰ্জৰিত কৰি তুলিছিল। মোৰ সৰু গ্ৰেণ্ড-আইটেন গাড়ীখনেৰেই কৰ্মসূত্ৰে এঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ যাব লগা হয়। এদিন ভয়াৱহ দুৰ্ঘটনাত পতিত হৈ মৃত্যুৰ দুৱাৰদলিৰ পৰা কেনেকৈ ঘূৰি আহিছিলো। দুশ্চিন্তাই মোক এনেদৰে গ্ৰাস কৰিছিল যে মোৰ কোনো কামতে মন নবহা হৈছিল। মোৰ দুশ্চিন্তাৰ সমভাগী হবলৈ বহু বন্ধু আগবাঢ়ি আহিছিল যদিও কৰবাত যেন ব্যক্তিগত স্বার্থ জড়িত হৈ আছে, মই উপলব্ধি কৰিব ধৰিলো। মোৰ পত্নীৰ উপদেশে মোক বহুতো বিপদৰ পৰা মুক্ত কৰিছিল।

জীৱনটো নানা ধৰণৰ দুৰ্যোগ আৰু দুৰ্ভাগ্যৰে আৱৰা। কিন্তু সেইবোৰৰ প্ৰতিকাৰৰ বাবে কোনো বিশেষ চিন্তা কৰা নাছিলো। ভাবিবলৈ ধৰিলো যিটো হৈ গ'ল সেইটো আকৌ জীৱনলৈ ঘূৰি নাহে। মাত্ৰ থাকি যায় সংঘটিত ঘটনা প্ৰৱাহৰ ভাল-বেয়া প্ৰভাৱ সমূহ। ভাল প্ৰভাৱৰ বাবে হয়তো মনত সাহস জাগৃত হৈছিল। কিন্তু নিৰৰ্থক কু-প্ৰভাৱে মোৰ মনতো বাৰুকৈয়ে তিক্ততা পূৰ্ণ কৰিবলৈ ধৰিলে।

দুশ্চিন্তাত মনতো খৰক-বৰক হৈ পৰিল। পত্নীৰ সৈতে প্ৰায় আলোচনা-বিলোচনা কৰো। তেওঁ দৰ্শনৰ স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰীধাৰী এগৰাকী শিক্ষিতা মহিলা। হঠাৎ তেওঁৰ ৰুমত এখন কিতাপ দেখিলো ‘ভাৰতীয় দৰ্শনত এভূমুকি’। সাউৎকৈ কিতাপখন হাতত লৈ পঢ়িবলৈ ধৰিলো। প্ৰথম অৱস্থাত কিতাপখনত কি লিখিছে একো বুজি নোপোৱাত আগৰ ঠাইতে থৈ আহিলো। মই হ’লো বাণিজ্য শিক্ষাৰ লগত জড়িত শিক্ষাৰ্থী। কিনো বুজিম? এনেয়ে সময়বোৰ পাৰ কৰিব ধৰিলো। মনলৈ অহা দুশ্চিন্তাবোৰে মোক বাৰুকৈয়ে বিমোৰত পেলাবলৈ ধৰিলে। অকলশৰে সময়বোৰ পাৰ কৰিব পাৰিলে মনলৈ শাস্তি ঘূৰি আহিব নে? মই বাৰু বৰ্তমানক উপেক্ষা কৰি ভৱিষ্যতক লৈ দুশ্চিন্তাগ্ৰস্ত হৈছো নে কি? অতীতত ঘটি যোৱা ঘটনাবোৰে বাৰু মোক মানসিক দ্বন্দলৈ ঠেলি দিছে নেকি? ৰাতিপুৱা শৰ্য্যা ত্যাগ কৰি দিনটো ভালদৰে পাৰ কৰি নিয়াৰ কথা

চিন্তা কৰিব ধৰিলো। কিন্তু বাৰে বাৰে পৰাজয় বৰণ কৰিব লগা হ’ল। এনেতে এটি ঘটনাই মোৰ মনটো উদ্‌বাউল কৰি তুলিলে। হঠাৎ এটি ফোন পালো। বন্ধুবৰ বঞ্জিৎ দাসৰ পৰা। বৰ্তমান তেওঁ অসমৰ এটি ৰাজনৈতিক দলৰ সভাপতি লগতে সৰ্বভোগ সমষ্টিৰ বিধায়ক। অনাকাঙ্ক্ষিত ফোনটো পাই আচৰিত হ’লো। মোৰ অফিচৰ কামখিনি থাউকতে সামৰি ফোনটো গ্ৰহণ কৰিলো। মাননীয় দাসৰ ফোনৰ বাৰ্তাখিনিয়ে মনটো গধুৰ কৰি তুলিলে। অফিচত বৰবাবুককৈ ঘৰলৈ বুলি ৰাওঁনা হ’লো।

ঘটনাটো আছিল এনেধৰণৰ। “দাস আপুনি চিন্তা নকৰিব। আপোনাৰ পৰিয়ালটোৰ একো হানি-বিঘিনি হোৱা নাই। মই আপোনাৰ ঘৰতে থৈ আহিছো। ভগৱানৰ আশীৰ্বাদত বাছ দুঘটনাৰ পৰা আপোনাৰ পৰিয়াল সম্পূৰ্ণ নিৰাপদ।”

ঘৰলৈ আহি পৰিয়ালৰ আটাইকে দেখি মনলৈ অহা দুশ্চিন্তাবোৰ নাইকিয়া হ’ল যদিও মোৰ

পত্নীৰ পৰা উক্ত শোকাৰহ বাছ দুৰ্ঘটনাটোৰ বিষয়ে জানিব পাৰি হৃদয় কঁপি উঠিছিল। সকলো ভগৱানৰ কৃপা বুলি সামৰি থলো যদিও মনত সদায় এটা শংকা থাকি গ'ল। ল'ৰা-ছোৱালী দুয়োজনৰ বয়স ক্ৰমান্বয়ে ৮ বছৰ আৰু ৫ বছৰ। দুয়োজনকে পত্নীয়ে সদায় বাছেৰে এনেদৰে স্কুললৈ আনিব লগা হোৱা বাবে দুশ্চিন্তাই মোৰ মনত স্থায়ীকৈ বাহ ল'লে। উপায় বিচাৰি পত্নীৰ সৈতে আলোচনা কৰিলো। মহাবিদ্যালয়ৰ গুৰু দায়িত্বৰ মাজত কেনেকৈনো মোৰ এই দুশ্চিন্তাবোৰৰ সমিধান পাব পাৰো। বহু চিন্তা কৰি উপায় নেপাই মোৰ সহপাঠী বিপুল ভট্টক লগ ধৰিলো। SBI, Housing finance ৰ Finance officer। গুৱাহাটীৰ ভঙাগড়ৰ মুখ্য কাৰ্য্যালয়ত তেতিয়া তেওঁ কৰ্মৰত। এজন মোৰ শুভচিন্তক আৰু সং পৰামৰ্শদাতা। তেওঁ মোক বৰপেটাৰোডত ঘৰ বনাবলৈ বেংকৰ পৰা ঋণৰ ব্যৱস্থা কৰি দিলে। মইও নিজৰ সঞ্চিত পুঁজিৰ সৈতে বৰপেটাৰোডৰ মিলন নগৰত থকা মাটি দৰাত এটি দুমহলীয়া ঘৰ বনাই স্থায়ীভাৱে থাকিবলৈ ল'লো। নতুনকৈ সংস্থাপিত হোৱাৰ বাবে মোৰ কিছু কষ্ট হ'লেও পৰিয়ালটোৱে মোৰ অনুপস্থিতিত নিৰাপদ অনুভৱ কৰিবলৈ ধৰিলে। অন্ততঃ পুৰণি বাছবোৰেৰে প্ৰত্যেকদিনাই প্ৰায় ১২ কিলোমিটাৰকৈ অহা-যোৱা কৰি পত্নীয়ে ল'ৰা-ছোৱালী দুয়োটাকে স্কুললৈ আনিব নালাগে। মইও মহাবিদ্যালয়ৰ কাম-কাজবোৰ সুচাৰুৰূপে কৰিব পৰা হ'লো। এনেদৰে ল'ৰা-ছোৱালী দুয়োজনে হাইস্কুলীয়া শিক্ষা শেষ কৰিলে। সিহঁতৰ জ্ঞান-বুদ্ধিও বাঢ়িবলৈ ধৰিলে।

এনেকুৱা দুশ্চিন্তা দূৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত মোৰ

নিজস্ব ধাৰণাখিনি মই এনেদৰে ভাবিবলৈ ধৰিলো আৰু বন্ধুবৰ্গৰ মাজত মোৰ অভিজ্ঞতাখিনিও বৰ্ণাব বিচাৰিলো।

প্ৰথম পদক্ষেপ : দুশ্চিন্তাত পতিত হ'লে বন্ধুৰ সৈতে দুশ্চিন্তাৰ বিষয়ে আলাপ আলোচনা কৰি সঠিক পথ নিৰ্ণয়ৰ বাবে প্ৰচেষ্টা চলাব লাগে। জ্ঞানী বন্ধুৱে সদায় প্ৰকৃত পথৰ সন্ধান দিয়ে।

দ্বিতীয় পদক্ষেপ : যদিহে আলোচনাৰ মাজেৰে পোৱা ব্যৱস্থা সঠিক আৰু উচিত বুলি ধাৰণা কৰিব পৰা যায়, তেনেহ'লে কাৰ্যকৰণৰ বাবে বিহিত ব্যৱস্থা ল'ব লাগে।

তৃতীয় পদক্ষেপ : সঠিক পথ নিৰ্ণয় কৰাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিকল্প নিৰ্ধাৰণ কৰি যিটোত দীৰ্ঘকালীয়া প্ৰতিশ্ৰুতি আদায় কৰিব পাৰি সেইটোকে প্ৰতিকল্প বুলি বিবেচনা কৰিব লাগে।

মনৰ দুশ্চিন্তাখিনি আতৰাবৰ বাবে মই তৃতীয় পদক্ষেপত বহুতো চিন্তা কৰিব লগাত পৰিছিলো। মই অধিক চিন্তা কৰি প্ৰতিকল্প নিৰ্বাচনত উত্তীৰ্ণ হ'লো যদিও চিৰদিনৰ বাবে দুশ্চিন্তাবোৰে মোক আমনি নকৰাকৈ নাথাকিল। নতুন নতুন দুশ্চিন্তাই মোক বাৰুকৈয়ে জুৰুলা কৰিবলৈ ধৰিলে। সম্ভৱতঃ এটি সাফল্য অৰ্জন কৰাৰ পিছত নতুনকৈ অহা দুশ্চিন্তাই মোৰ মনোযোগ আকৌ বিনষ্ট কৰিবলৈ ধৰিলে। মনটো অস্থিৰ কৰি তুলিলে। কোনো কথাই সঠিক দিশত চিন্তা কৰিব নোৱাৰা হ'লো। অস্থিৰ মনটোৱে অ'ত-ত'ত জপিয়াই ফুৰিবলৈ ধৰিলে। কিছুমান বেবেৰিবাং চিন্তাই মোৰ মনটোৰ স্থিৰতা নোহোৱা কৰিলে। দুশ্চিন্তাৰ কঢ়াল গ্ৰাসৰ পৰা উদ্ধাৰ হ'বৰ নিমিত্তে উপৰোক্ত তিনিটা

পদক্ষেপ কাৰ্যকৰণ কৰিবৰ বাবে ধাৰিত হ'লো। কিন্তু মই সম্পূৰ্ণ মুক্ত হ'ব পৰা নাছিলো। মোৰ জীৱনলৈ অহা প্ৰত্যাহান সমূহে মনত ভয় আৰু শংকাৰ সৃষ্টি কৰাৰ বাবে বহুতো দুশ্চিন্তাই মানসিক দ্বণ্ডৰ সৃষ্টি কৰিবলৈ ধৰিলে। ভাৱ হয় জীৱনটোত কেৱল মাত্ৰ প্ৰত্যাহান আৰু প্ৰত্যাহান। কেনেকৈনো এই প্ৰত্যাহানবোৰৰ সন্মুখীন হওঁ। কেতিয়াবা চিন্তা কৰি কৰি উজাগৰী নিশাও কটাৰলগীয়া হ'ল। মন আৰু বুদ্ধিক একত্ৰিত কৰিবৰ বাবে মাজে-মাজে বহুত কঠোৰ হ'বলগীয়াও হ'লো। কিন্তু সঠিক প্ৰত্যুত্তৰ নোপোৱা বাবে দুশ্চিন্তাবোৰে মোক বাৰুকৈয়ে আমনি কৰিবলৈ ধৰিলে।

হঠাৎ মোৰ মনলৈ আহিল গিৰিশ বৰুৱাই লিখা এখন কিতাপৰ এটা উক্তি (পৃঃ নং, ১৫৮, ভাৰতীয় দৰ্শনৰ এভূমুকি) “ইন্দ্ৰিয় বিলাকে যাতে আমাৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব চলাব নোৱাৰে তাৰ বাবে আমি সচেতন হ'ব লাগে আৰু সেইবোৰক মন আৰু বুদ্ধিৰে তলতীয়া কৰি ৰাখিব লাগে।” দুশ্চিন্তাৰ সুস্পষ্ট ধাৰণা আহৰণৰ বাবে একান্ততাৰ বশৱৰ্তী হ'ব লাগে অৰ্থাৎ অবিৰত চিন্তা কৰিব লাগে। তেতিয়াহে দুশ্চিন্তাৰ প্ৰকৃত কাৰণ মনত প্ৰতিফলিত হ'বলৈ ধৰে। আমাৰ দেহত বুদ্ধি, মন, ইন্দ্ৰিয় আদি যিবোৰ আছে সেইবোৰক উচিত ব্যৱস্থাবে সংযোগ কৰিব পাৰিলে এই দুশ্চিন্তাবোৰৰ বহুলাংশে লাঘৱ হ'ব বুলি ভাবি দুশ্চিন্তাৰ কাৰণবোৰ বিশ্লেষণ কৰিবলৈ ধৰিলো। মনত পৰিল গীতাৰ কৰ্মযোগলৈ, য'ত আমাক নিষ্কাম কৰ্মৰ প্ৰতি প্ৰবৃত্ত হ'বলৈ ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণই কিছুমান দিহা দিছে। কিয়নো কেৱল মাত্ৰ সাধ্বিক কৰ্মইহে আমাৰ মনলৈ সুখ আৰু নিৰ্মল প্ৰশান্তি

কঢ়িয়াই আনিব পাৰে। মইয়ো মোৰ দুশ্চিন্তাৰ কাৰণসমূহ মনৰ পৰা নাইকীয়া কৰিবৰ বাবে বাস্তৱবাদী হ'বলৈ চেষ্টা কৰিবলৈ ধৰিলো। যাতে দুশ্চিন্তাৰ কাৰকসমূহ উৎসতে নাশ কৰিব পাৰি। বহু চেষ্টাৰ ফলত মোৰ মন স্থিতপ্ৰজ্ঞতাৰ পিনলৈ লাহে লাহে ধাবিত হ'বলৈ ধৰিলে। ভাবিলো কামনা থকালৈকে মনটো বিক্ষিপ্ত হৈ থাকে। জীৱনৰ বাটত যিটো পালো তাতেই সন্তুষ্ট হৈ পৰমানন্দৰূপী আত্মাত স্বয়ং পৰিতুষ্ট হ'বলৈ চেষ্টা কৰিলো। লাহে লাহে উদ্বেগশূণ্য, স্পৃহাশূণ্য হোৱাৰ লগতে অনুৰাগ, ভয় আৰু ক্ৰোধৰ পৰা নিবৃত্তি পাবলৈ চেষ্টা কৰিলো। দুশ্চিন্তাবোৰ বহুলাংশে নাইকীয়া হ'বলৈ ধৰিলে। মনটো বহু ফৰকাল হ'বলৈ ধৰাত কিছুমান নতুন নতুন চিন্তাই আকৌ আমনি কৰিবলৈ ধৰিলে। বেছিভাগ সমস্যাই সমাজ জীৱনৰ সৈতে জড়িত। কম সংখ্যকহে মোৰ ব্যক্তিগত জীৱনত প্ৰত্যক্ষভাবে প্ৰভাব পৰিব পৰা বিধৰ দুশ্চিন্তা। ব্যক্তিগত দুশ্চিন্তাবোৰ মোৰ সীমিত জ্ঞান, বুদ্ধি আৰু দক্ষতাৰে নাইকীয়া কৰিবলৈ চেষ্টা চলালো। মানসিক দ্বন্দ্বই কিছু কষ্ট দিলেও অৱশেষত ব্যক্তিগত দুশ্চিন্তাবোৰ লাহে লাহে নাইকীয়া হ'বলৈ ধৰিলে।

কিন্তু সময় বাগৰাৰ লগে লগে বৰ্তমানৰ ক্ষত-বিক্ষত সমাজ জীৱনত অৱধাৰিত ভাৱে ঘটি থকা অৱক্ষয়ৰ দুশ্চিন্তাই মানসিক দ্বন্দ্ব দুগুণে বঢ়াই তুলিলে। ইপাৰ-সিপাৰ নথকা দুশ্চিন্তাই সান্ত্বনা তিমিৰাচল ভৱিষ্যতলৈ মহৌষধ বিচাৰি নেপাই কেতিয়াবা দিশহাৰা হোৱা যেন লাগিল। সমভাবাপন্ন বন্ধুবৰ্গৰ পৰাও এনেকুৱা দুশ্চিন্তা নাশৰ কোনো সমূচিত দিহা নেপাই ভাগৰি পৰো। তেতিয়া মনত

পৰে গান্ধীজীলৈ, নেলচন মেণ্ডেললৈ। তেওঁলোকৰ জীৱনজোৰা ত্যাগ আদৰ্শৰ বিষয়ে ভাবিবলৈ ধৰিলো। হঠাতে মনত পৰিল গান্ধীজীৰ প্ৰিয় গ্ৰন্থ গীতাখনলৈ। পৃথিৱীৰ সমগ্ৰ গ্ৰন্থসমূহৰ ভিতৰত শ্ৰেষ্ঠতম গ্ৰন্থ হিচাপে পৰিচিত গীতা খন সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, ৰাজনৈতিক, ধাৰ্মিক আদি সকলো দিশেৰে পৰিপুষ্ট এখন আদি গ্ৰন্থ। গীতা যদিও ভগৱানৰ বা এক অদৃষ্ট শক্তিৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হোৱা বুলি হিন্দুধৰ্মই ক'ব বিচাৰে; তথাপিও সৃষ্টিৰ প্ৰকৃত ৰহস্য আজিও বৈজ্ঞানিক দিশৰ পৰা বিশ্লেষণ কৰিব পৰা হোৱা নাই। মোৰ মনটো গীতাখনলৈ বাৰুকৈয়ে আকৃষ্ট হ'ল। বিশেষকৈ মোৰ মনত বাৰে বাৰে বাহ লোৱা দুশ্চিন্তাসমূহ কেনেকৈ নাশ কৰিব পাৰি, সেইটোৱে মোক বাৰুকৈয়ে চিন্তাত পেলাইছিল। মই অৱশ্যে গীতাখন আগতে দুবাৰমান পঢ়িছিলো। কিন্তু গভীৰভাৱে নপঢ়াৰ বাবে গীতাৰ সাৰমৰ্ম বুজি নোপোৱাকৈয়ে সামৰি থৈছিলো। পিছে এইবাৰ মোৰ জীৱনলৈ অহা দুশ্চিন্তাৰ জ্বলা-কলাৰ পৰা উপশম পোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীতাখন অতি গভীৰভাৱে অধ্যয়ন কৰিবলৈ ল'লো। গীতাখনত জ্ঞানযোগ, ভক্তিযোগ আৰু কৰ্মযোগে মোৰ মনটো গহীন কৰি তুলিলে। বাৰে বাৰে তিনিওটা যোগৰ বিষয়ে গভীৰভাৱে অধ্যয়ন কৰিবলৈ ল'লো।

গীতাত উল্লেখ কৰা ধৰণে জ্ঞান, ভক্তি আৰু কৰ্ম যোগে মানুহক দুশ্চিন্তাৰ পৰা মুক্ত কৰে। মোৰ মনত দুশ্চিন্তাৰ নাশৰ ক্ষেত্ৰত জ্ঞান, ভক্তি আৰু কৰ্মযোগৰ ভূমিকা কেনেকুৱা হয় ভাবিবলৈ ল'লো। অতি গভীৰভাৱে তিনিওটা যোগৰ মাজত তুলনাত্মক অধ্যয়ন কৰি নিম্ন উল্লেখিত ধৰণে দুশ্চিন্তাসমূহ

নিৰাময়ৰ বিষয়ে ভাবিবলৈ ধৰিলো।

জ্ঞান যোগ : দুশ্চিন্তাৰ বৌদ্ধিক জ্ঞান অৰ্থাৎ কিহৰ বাবে দুশ্চিন্তাৰ সৃষ্টি হৈছে বা দুশ্চিন্তাৰ উৎস ক'ত আৰু দুশ্চিন্তাৰ বিষয় বস্তুটো নো কি? এই সকলোখিনি জ্ঞান যোগৰপৰাই পাব পৰা যায়। প্ৰকৃত জ্ঞানে দুশ্চিন্তাৰ বিষয়ে জিজ্ঞাসাৰ সৃষ্টি কৰে। যাৰ অৰ্থ হৈছে দুশ্চিন্তাৰ বিষয়ে অধিক জনাৰ হেঁপাহ। তেতিয়া মনৰ জড়তা আৰু অন্ধতা দূৰীভূত হয়। যিহেতু আমাৰ জ্ঞান সীমিত। সেয়েহে উক্ত সীমিত জ্ঞানেৰে দুশ্চিন্তাৰ প্ৰকৃত বিষয়, উৎস আৰু প্ৰভাৱৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰাটো অতিকৈ দৰকাৰ।

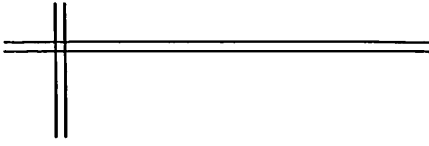
ভক্তিযোগ : ভক্তিত আবেগ জড়িত হৈ থাকে। দুশ্চিন্তা নাশৰ বাবে যিহেতু অধিক কৌতুহলী হ'ব লগাত পৰিছিলো, সেয়েহে জ্ঞানমাৰ্গে দেখুৱাই দিয়া পথক অনুসৰণ কৰি প্ৰতিটো দুশ্চিন্তাৰ নিৰাময়ৰ উপায় সমূহ মোৰ মনলৈ আহিবলৈ ধৰিলে। অধিক একাগ্ৰতাৰে দুশ্চিন্তা নিৰাময়ৰ সঠিক উপায়সমূহ নিৰ্ণয় কৰি দুশ্চিন্তাৰ উৎস আৰু বিষয় বস্তুৰ সৈতে সংযোগ সাধন কৰিবৰ প্ৰয়াস কৰিলো।

কৰ্মযোগ : দুশ্চিন্তা নিৰাময়ৰ বাবে লোৱা ব্যৱহাৰিক দিশটোক গীতাৰ কৰ্মযোগৰ সৈতে ৰিজাব পাৰি। যেনেকৈ কৰ্মশীল মানবে কৰ্মৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হয়, ঠিক তেনেদৰে দুশ্চিন্তা নিৰাময়ৰ উপায়সমূহৰ কাৰ্যকৰণৰ সঠিক ব্যৱস্থা লোৱাৰ বাবে অনুভৱ কৰিলো।

উক্ত তিনিওটা মাধ্যমৰ সফল প্ৰয়োগৰ ফলত মোৰ মনৰ দুশ্চিন্তাৰ প্ৰৱাহত প্ৰতিবন্ধকতা আহিবলৈ ধৰিলে। মনতো আগতকৈ বহুত ফৰকাল অনুভৱ কৰিলো। বহুলাংশে দুশ্চিন্তাৰ গভীৰতা

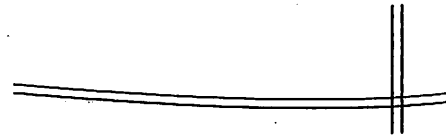
ক্রমাৱয়ে কমিবলৈ ধৰিলে। আমি মানুহ। আমাৰ মনৰ মাজত সত্বঃ ৰজঃ আৰু তমো গুণ থাকিবই। কিন্তু তমো গুণৰ প্ৰভাৱে আমাৰ মনৰ স্থিৰতা নাইকীয়া কৰি জীৱনটোক তিমিৰাচ্ছন্ন কৰাৰ বাবে দুশ্চিন্তাই পুনৰ পোখা মেলে। মুঠতে, মানুহৰ জীৱনত দুশ্চিন্তাৰ এটি চিৰ প্ৰবাহিত ধাৰা দেখিবলৈ পাওঁ। কিন্তু যদি মানুহে লোভ, মোহ, ক্ৰোধ, মদ, মাৎসৰ্য্য আদি পঞ্চ ৰিপুৰ পৰা দূৰৈত থাকিবলৈ চেষ্টা কৰে তেতিয়াহ'লে এই দুশ্চিন্তাৰ পৰা কিছু

উপশম পাব পাৰি। যিহেতু যুগ ধৰ্ম্মই মানুহৰ মনৰ গতি সৃষ্টি কৰে, সেয়েহে সম্পূৰ্ণৰূপে পঞ্চৰিপুৰ পৰা আতৰি থকাটো বৰ্তমান যুগত সম্ভৱ নহয়। আকৌ সত্বঃগুণৰ প্ৰভাৱ কমি যোৱাৰ লগে লগে তমো গুণে আধিপত্য বিস্তাৰ কৰাৰ বাবে দুশ্চিন্তাই মানুহৰ জীৱনৰ সৈতে সহবাস কৰিব ধৰিছে। সেয়েহে দুশ্চিন্তাক সম্পূৰ্ণৰূপে নিঃশেষ কৰিব নোৱাৰি আজি মানব সমাজে কিছুমান অচিন ৰোগত ৰোগাধিত হৈ মৃত্যুমুখত পৰিবলগা হৈছে। ○○

“স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি মনোযোগ দিবা। তুমি নিজৰ বিবেকক যেনেকৈ ৰক্ষা কৰি চলা, ঠিক তেনেকৈ ৰক্ষা কৰিবা নিজৰ স্বাস্থ্যক। নশ্বৰ মানুহৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ সম্পদ দুটা- প্ৰথমটো হ'ল বিবেক, দ্বিতীয়টো হ'ল স্বাস্থ্য। দুয়োটাকে ধনৰ বিনিময়ত কিনিব নোৱাৰি।”

— আইজাক ৱাল্টন

'ANKIYA NAT' of Srimanta Sankardeva : Its Universal Appeal

Dr. Dibakar Maut
Asst. Prof. (HOD)
Dept. of English

A. Introduction :

The art form of drama always appeal to human kind. The spectator, even for a short while forgets his or her own world and experiences another upon the stage performance. The dramatist delinet a character in whom he or she finds much of human self and a lot of strangeness of the world. However, the dramas can be universal in appeal which can transcend the boundaries of religious political or cultural spheres . The great dramatist of all times William Shakespear had cut an very powerful edge into the very spectacle of human life through his dramas and still retains full interest to the present generations. Nateworthyly, Assam's pioneer religious leader, philosopher, artist, social reformer as well as an enlightened soul Srimanta Sankardeva introduced one act play to the world before Shakespear about five hundred fifty years ago from today. It is now accepted by

renowed scholars all over the world that Sankardeva's Ankiya Nats were the first one act plays addressing a regional audience and a unique example of artistic craftsmanship and beauty in open air theatrical performance.

B. Impact of Religion on Drama :

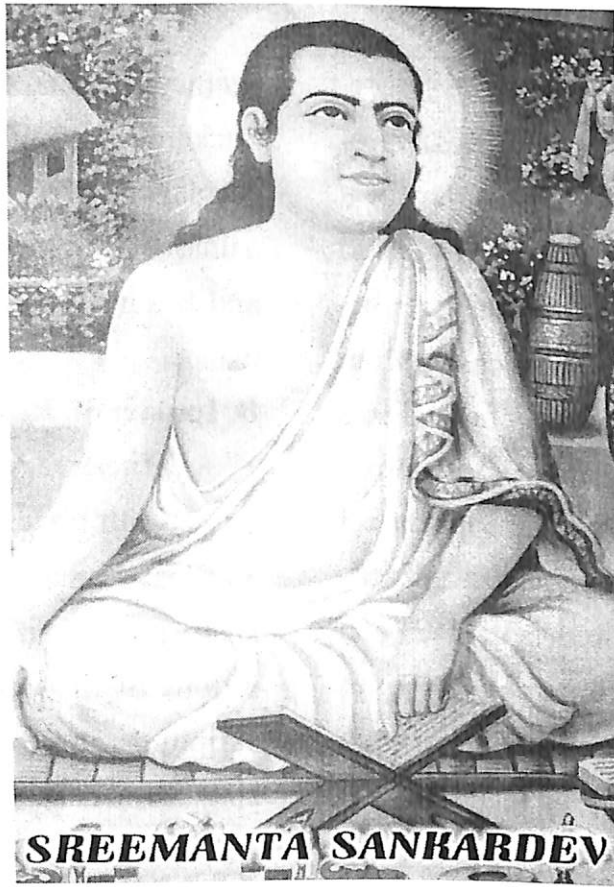
The great western Sanskrit scholar A.B. Keith traces the religious origin of Sanskrit drama in his famous work- "The History of Sanskrit Drama" saying that traditions of recitation from the epics and scriptures attracted large gathering. The singers and dancers had to interpret in words and the motions the meaning of the verses. The 'Natas' were the dancers and 'Bhatas' were the singers. Acting and dialogue originated in their illustrating words and expressive signals. Bharat Muni wrote his Natya Sastra giving shape and purpose, rules and regulations to Sanskrit drama. The structures given to a drama by Bharat Muni is

capped by a 'Nandi' which is a prayer of invocation to the god of performing arts. In his celebrated work 'British Drama' Allardyce Nicoll writes, "In Greece both comedy and tragedy took their rise from religious ceremonial." The ancients gathered together on a festival of sacrifice in the temples of gods and goddesses. The priestly people stood around the alter in a circle. This was the chorus which performed the rituals of songs and dances. The singers and dancers started expressing the meaning of their performances in words and symbolic actions outside choric ritual. Thus actors and dialogues emerged out of the Greek chorus and paved the way for the creation of immortal tragedies and comedies.

C. Sankardeva and Ankiya Nats's Various Resources from Folk Traditions :

i. Purpose : The purpose of Sankardeva in creating Ankiya Nats was to mainly propogate his Ekasarana Nam Dharma (Vaisnavite re-

ligion of devotion to one God). In the case of Greek classics Aescylus, Euripides, Sophocles, Aristophene etc., all have a religious origin with creative genius. Sanskrit plays attained beauty of form and depth in meaning from the creative genius, poets and dramatists like Bhasa, Cudraka, Kalidasa, Bhababhuti, Bisakhadatta etc. In

Ankiya Nats the versatile genius of Sirmanta Sankardeva full filled this highly valued necessity. Institutions like Puppet Dance, Dhuliya, Ojapali etc were there in Assamese society since distant past. Sankardeva integrated these traditional cultural heritage into a distinctive design and motto to propogate his monotheistic Vaisnavism where there is a complete

harmony and unification of the society without barriers of cast, creed and position of human beings.

ii) Traditional Performing Arts and "Ankiya Nats" :

Sankardeva used drama as a power-

ful mean of spreading Vaishnavism and also to orient people towards bhakti (devotion). Sankarvedas creation of one of the first plays in a regional Indian language with dramatic dialogue in prose successfully blended religious philosophy with creative use of folk conventional forms of Assam.

a) Putala Nach or Puppet Show :

Puppet show is one of the earliest performing arts in different cultures. In Guru Charit-Katha, the biography of vaishnava saints and gurus written in prose in the late seventeenth century clearly shows that it was popular in fifteenth century also. In one type of it puppets of 'kuhila' (wood cork) or soft wood by 'sutraddhar' were used. In the second type shadows of puppets were projected on a screen to the audience.

b) Oja Pali :

An Oja Pali performance is marked by choral singing and rhythmic body movements. The Oja narrates the story by singing and using gestures and 'mudras'. The sukananni Oja mostly narrates the story of the birth of Manasa. The Vyahar Oja is connected with the Vaishnava tradition of narrating stories from Mahabharata.

c) Dhulia Bhaoria :

In a traditional performance the dhulias usually begin by singing, accompanied by beating of drums and clapping of

cymbals on mythological stories sometimes with acrobatics. There were often innovative dramatic situations used by these performers.

d) Khuliya Bhaoria :

In this form of performing art small drums, 'Khol's and cymbals are used. The Oja conducts the performance and guides the other members including the main singer bayan, the drummers or khuliyas, the cymbal players or talis' and the actors 'bhaurias'. The performance were based on episodes from the Ramayana and the Mahabharata.

iii) Unique Characteristics of 'Ankiya Nats' :

The term ankiya nat refers to the Vaishnava ritual plays written by Sankardeva, Madhavdeva and some of their successors. Sankardeva himself used the terms 'natak' 'naat' 'lilaa' and 'jaatraa'. An 'anka' or 'ankiya nat' to refer to the plays presumably used first by Sankardeva's biographer Daityari Thakur. Though Sanskrit dramas mention 'anka' as a form of 'rupak', 'ankiya nat' has little in common with Sanskrit anka as pointed out by a number of scholars including Bapchandra Mahanta (1999)

Sankardeva created highly original plays combining dialogues in prose, dances, songs, masks and Sanskrit verses.

The language used in the plays is

kaowna 'Brajawali' a literary language containing elements of old Assamese and certain features of some varieties of Prakrit and Maithili. However, the tone and texture is Assamese and local proverbs and popular sayings are creatively embedded. The high tone and austerity of Brazawali serves the purpose of maintaining the dignity and seriousness of the 'Ankia Nats'. Use of mask is a unique feature of 'Ankia Nats'. It necessiated from the expectation of the faithful audience to witness the legendary figures on the stage with dramatic intensity. In Greek drama too, 'the actors wore high boots (cothurnus) to give them added height; over faces they had huge marks' (A. Nicoll). In sanskrit drama we found sajjiba' which included mask of animals, birds, fishes etc. In Ankiya Bhaona mask in a powerful device to attract and impress audience.

In an ankiya nat or bhaona time, distance and change of scenes are indicated by the sutradhera who is the very essential part of the whole performance. Experts have identified nine types of dance movements performed in an 'Ankiya Bhaona' (Mahanta 2003:41) for the characters of a Bhaona enter and exit with stylized gaits with appropriate music and 'bols' (drum syllabus).

Greek and Sankrit classical dramas prohibit inclusion of vulger elements in serious plays. However there is a tradition

of comic relief between the tensions of grave incidents. English mystery plays (the comic quarrel of Noa and his wife) as well as plays (grave diggers in Hamlet) have many instances of comic relief. The scene of Bedanidhi's discomfiture on the speedy chariot of Krishna is one superb example of comic humour in Sankardeva. In Parijat Harana there is even episode of comic quarrel between Sachi and Satyabhama.

D. Conclusion :

'Ankiya Nats' have contributed eommenslly towards the cultural enrichment of the whole Assamese social prism reflecting the colour of assimilation, unity and art. More research and culture of the 'Ankiya Nats' is needed which can uphold Assamese culture to the international platform. There is immense scope for it. However some current trends of commercializing the 'Ankiya Nats' by adopting too much vulgarity of modern theatres have degraded the soul of the dramas. Some innovative measures like use of proper audio system and projectors can be welcomed. Some 'Dhemalis' of the Nats' which were introduced for the contemporary audience can be shortened. Above all, the great creations of the artist should get their deserved importance and the very soul of these Ankiya Nats must be retained and preserved in true spirit. ○○

তেজপুৰলৈ যায় যদি.....

ড° চুমচুম দলৈ
সহকাৰী অধ্যাপিকা,
পৰিসংখ্যা বিভাগ

আহক, আপোনাক স্বাগতম জনাইছোঁ। মই
তেজপুৰৰে জীয়ৰী। তেজপুৰ মোৰ প্ৰাণৰো
প্ৰাণৰ..... অতিকৈ আপোন। মোৰ শৈক্ষিক জীৱনৰ
শুভাৰম্ভণি হৈছিল তেজপুৰৰ ঐতিহ্যমণ্ডিত
চিলভাৰ জুবিলী প্ৰাথমিক বিদ্যালয়, তেজপুৰ
চৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বহুমুখী কন্যা বিদ্যালয়,
দৰং মহাবিদ্যালয় আৰু তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়তে।

তেজপুৰ এখন পুৰাণ প্ৰসিদ্ধ প্ৰকৃতিৰ
ৰম্যপুৰী। বৰ্তমান এখন সাংস্কৃতিক নগৰী।
শোণিতপুৰ জিলাৰ সদৰ ঠাই। মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ
উত্তৰ পাৰত অৱস্থিত শিৱভক্ত মহাবীৰ বাণ ৰজাৰ
ৰাজধানী ৰূপে খ্যাত পৌৰাণিক নগৰী শোণিতপুৰৰ
বিভিন্ন ঠাইত সিঁচৰতি হৈ থকা প্ৰাচীন মন্দিৰৰ শিৱ-
ভগ্নাৱশেষ সমূহেই কথা কয়। কবিৰ ভাষাত —

এই লুপ্ত চিন, পুৰণি নগৰ
বাণৰ নগৰ বুলি যাক কয়,
সভ্য বলবন্ত আছিল নৃপতি -

যেন শিলে মাতে বুলি হয় হয়। (পাহাৰণি)

শিলেৰে আবৃত বামুনী পাহাৰ এসময়ৰ
বাণৰজাৰ ৰাজপ্ৰসাদ বুলি খ্যাত আছিল। তেখেতৰ
জীয়ৰী উষাই সদায় ভৈৰৱী মন্দিৰত পূজা কৰিছিল।
ভৈৰৱী মন্দিৰৰ আন এটা নাম মাইথান। এই
মন্দিৰটো তেজপুৰ চহৰৰ নতুন কলিবাৰীৰ এটা
টিলাৰ ওপৰত অৱস্থিত।

তেজপুৰ চহৰৰ আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য
এটি প্ৰাচীন সম্পদ হৈছে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰত অৱস্থিত
অগ্নিগড় পাহাৰ। এই পাহাৰতেই বাণৰজাই
তেখেতৰ জীয়ৰী উষাক অগ্নিৰে বেৰি এটি গড়
বনাই ৰাখিছিল। উষাৰ সুৰক্ষাৰ কাৰণে এনেকৈ ৰখা
হৈছিল বাবে এই পাহাৰৰ নাম আছিল অগ্নিগড়।
এবাৰ উষাই সপোনত শ্ৰীকৃষ্ণৰ নাতিয়েক অনিৰুদ্ধ
কোঁৱৰক দেখা পাইছিল। সেই সপোনৰ কথা উষাই
নিজৰ সখীয়েক চিত্ৰলেখাক ব্যক্ত কৰিছিল।
চিত্ৰলেখাই নিজৰ হৰণলুকি মায়াৰে অনিৰুদ্ধক উষাৰ
ওচৰলৈ লৈ আহিছিল। এই অগ্নিগড়তে উষা-
অনিৰুদ্ধৰ গন্ধৰ্ব বিবাহ হৈছিল। বাণৰজাই বন্দী
কৰি থোৱা শ্ৰীকৃষ্ণৰ নাতি অনিৰুদ্ধক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ
শ্ৰীকৃষ্ণই সসৈণ্যে বাণৰ ৰাজ্যত উপস্থিত হৈছিল।
শিৱভক্ত বাণক সহায় কৰিবলৈ মহাদেৱ উপস্থিত
হৈছিল। হৰি (শ্ৰীকৃষ্ণ) হৰৰ (মহাদেৱ শিৱৰ)
যুদ্ধস্থলী আছিল তেজপুৰ। যুদ্ধত হাৰি শেষত
বাণৰজাই জীয়েক উষাক অনিৰুদ্ধ কোঁৱৰলৈ বিয়া
দিয়ে। এই যুদ্ধত বহুত লোকৰ মৃত্যু হোৱাৰ লগতে

তেজৰ সোঁত বৈছিল; যাৰ ফলস্বৰূপে এই ঠাইখনৰ
নাম তেজপুৰ বা শোণিতপুৰ হিচাপে পৰিচিত হয়।
হৰিহৰ যুদ্ধৰ চিনৰূপে “ৰুদ্ৰপদ” ধেনুখনা পাহাৰৰ
পাদদেশত আজিও বিদ্যমান। শিৱৰ ধনুখনৰ
(পিনাক) আকৃতিৰ পাহাৰটোৰ নাম ধেনুখনা।
পাহাৰটো তেজপুৰৰ পশ্চিমে অৱস্থিত। বাণৰজাৰ
ৰাজ্যৰ পৰিসীমা ভালুকপুং পৰ্য্যন্ত। বৰ্তমান
অৰুণাচল অৰুণাচল ৰাজ্যৰ অন্তৰ্গত এখন
বনভোজস্থলী আৰু প্ৰকৃতিৰ নৈসৰ্গিক অজেয়
কাঞ্চনজংঘা। নামেৰি, সোনাই ৰূপাই অভয়াৰণ্য
পৰ্য্যটকৰ আকৰ্ষণস্থলী।

শিৱভক্ত বাণ অসুৰ হ'লেও সংস্কৃতিৰ সাধক
আছিল। তেওঁ উপাসনা কৰা শিৱ মন্দিৰটো আজিও
মহাভৈৰৱ হৈয়ে আছে। ৰজাৰ ধৰ্মই প্ৰজাৰ ধৰ্ম।
শিৱভক্ত বাণৰ ৰাজ্য শোণিতপুৰত বহুতো জাগ্ৰত
শিৱমন্দিৰ থকাৰ কথা সৰ্বজন স্বীকৃত। উল্লেখ্য যে
মহাভৈৰৱৰ শিৱলিংগ এছিয়াৰ ভিতৰতে সৰ্ববৃহৎ
বুলি জনা যায়।

তেজপুৰৰ আনএটি পৰ্য্যটকৰ আকৰ্ষণস্থলী
হৈছে ‘ক'ল পাৰ্ক’। বৰ্তমান চিত্ৰলেখা উদ্যান বুলি
জনাজাত। ইয়াৰ বেছিভাগ শিলেই প্ৰাক্ ঐতিহাসিক
কালৰ। এই শিলবোৰত শিৱ পাৰ্বতীৰ মূৰ্ত্তি, হাতীৰ
পিঠিত থকা সিংহৰ মূৰ্ত্তি, বিভিন্ন ফুল কটা আদি
দেখিবলৈ পোৱা যায়। সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালী তথা
সকলোৰে আজৰি সময়ৰ সৎ ব্যৱহাৰ কৰাৰ এটি
সুন্দৰ পৰিৱেশ এই উদ্যানত পোৱা যায়।

ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰৰ আন এটি আকৰ্ষণীয় ঠাই
হৈছে বৰ্তমানৰ গণেশ ঘাট। সম্পূৰ্ণ প্ৰাকৃতিক
সৌন্দৰ্য্যৰে পৰিপূৰ্ণ এটি অতি মনোৰম ঠাই। ইয়াৰ

সৌন্দৰ্য্য উপভোগ কৰিবলৈ পূৰা-গধুলি নিতৌ বহু ঠাইৰ লোকৰ সমাগম হয়। গণেশ ঘাটলৈ নামি যাঁওতেই পোৱা দৃষ্টি নন্দন সু-উচ্চ পৰনপুত্ৰ হনুমান বক্ষিত কংক্ৰিটৰ তোৰণখনে সোণত সুৰগা চৰাইছে। যোৱা কেই বছৰ মানৰ আগতে তেজপুৰৰ দানবীৰখ্যাত প্ৰয়াত ইলেশ্বৰ চৌধুৰীদেৱে এই তোৰণখন নিৰ্মাণ কৰাইছিল।

বুৰঞ্জী প্ৰসিদ্ধ কলীয়া ভোমোৰা দলং, ভোমোৰা গুৰি পাহাৰৰ শিলালিপি আদি তেজপুৰৰ আকৰ্ষণীয় স্থান। তেজপুৰৰ আন আন সম্পদসমূহৰ ভিতৰত উল্লেখনীয় হ'ল শালস্তম্ভ বংশীয় বজাসকলৰ দিনৰ বিভিন্ন ভাস্কৰ্য্য, হৰ্জৰ বৰ্মনে খন্দোৱা হজৰাপুখুৰী, দ'-পৰ্বতীয়াত থকা শিলৰ মন্দিৰ ইত্যাদি।

এই তেজপুৰ চহৰতেই অৱস্থিত এছিয়াৰ ১৩০ নম্বৰ স্থান প্ৰাপ্ত তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়।

১৯৯৪ চনত সেইসময়ৰ ভাৰতৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী পি.ভি নৰসিংহ ৰাওৱে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ দ্বাৰ উন্মোচন কৰিছিল। বৰ্তমান নপামৰ এই বিশ্ববিদ্যালয় খন তেজপুৰ চহৰৰ পৰা পূবে প্ৰায় ১৫ কি.মি. নিলগৰ মৰাভবলীৰ পাৰত অৱস্থিত। ইয়াত সৰ্বমুঠ ২১ টা বিভাগৰ লগতে অন্যান্য কোষ সমূহো আছে। তেজপুৰ বৰ্তমান শিক্ষা-সংস্কৃতিৰ উন্নয়নৰ প্ৰতীকস্বৰূপ এখন উন্নত নগৰ। ভাৰতৰ দ্বিতীয় স্থানত থকা লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈ সোঁৱৰণী মানসিক চিকিৎসালয়খন অসমৰ এখনি আপুৰুগীয়া চিকিৎসা কেন্দ্ৰ। তেজপুৰ মেডিকেল কলেজো নতুন সংযোজন। ইয়াৰ উপৰিও বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠান সমূহ যেনে- দৰং মহাবিদ্যালয়, তেজপুৰ মহাবিদ্যালয়, লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈ ছাত্ৰী মহাবিদ্যালয় ইত্যাদি উল্লেখযোগ্য।

তেজপুৰ বুলিলেই জ্যোতি-বিষ্ণু-ফণিৰ সৌৰভে বিধৌত কৰি ৰখা এখন সমাজ, গোহাঞিবৰুৱা, দণ্ডিনাথ কলিতা আৰু কমলাকান্ত ভট্টাচাৰ্য্যৰ সাহিত্য সম্ভাৰৰ কথা মনলৈ আহে। ভাৰতবত্ত সুধাকণ্ঠ ড° ভূপেন হাজৰিকাইও গাইছিল

-লক্ষ্যস্থান মোৰ তেজপুৰ। আহক, আপুনিও

আহক। ○○

“যন্ত্ৰণাই বিদ্ধ নকৰালৈকে তুমি দি যোৱা। মনত ৰাখিবা, যন্ত্ৰণাৰেই আন এক নাম হ'ল প্ৰেম। হৃদয়ৰ বেদনাই হৈছে সঁচা ভালপোৱাৰ উৎপত্তি স্থল।”

— মাদাৰ টেৰেছা

FIT INDIA MOVEMENT

Dr Lakhimi Nath

Asst. Prof.

Dept. of Economics

Prime Minister Narendra Modi launched the Fit India Movement on the occasion of National Sports day on August 29, 2019 at the Indira Gandhi Indoor Stadium in New Delhi. Launching the people's movement on the birth anniversary of Major Dhyanchand, Prime Minister Narendra Modi paid tributes to Major Dhyanchand, India's sports icon who enthralled the world with his game and techniques. He also congratulated the young sportspersons of the country who are keeping the tricolor afloat on the world stage through their efforts. The Prime Minister said, "Only a fit person, fit family and a fit society will pave way for a great and new India". Stressing on the need to be fit, PM Modi said that a healthy India is his goal and called for a strict control on people's lifestyles. He also emphasized on the importance of fitness, especially in the times we live in and added that people must change their mindsets when it comes to

physical fitness.

The Fit India Movement aims to encourage Indians to include fitness activities and sports in their daily lives to pave way for a healthy and fit lifestyle. The Prime Minister during his speech on Fit India said that fitness is not just a word but a way to lead a healthy life. The root cause of the most lifestyle diseases is lifestyle disorders and there are many diseases that can be overcome by making small changes in our lifestyle. Lifestyle diseases like diabetes and hypertension are increasing day by day. In India 13.5 crore people suffer from obesity, 7.2 crore suffer from diabetes, 4.2 crore suffer from thyroid disorder, 8 crore suffer from hypertension and 5.5 crore suffer from cardiovascular. Hence, the Prime Minister said that Fit India should be seen as a household movement, a daily routine. A nation will only become fit when each citizen becomes fit.

“There is zero investment in Fit India movement, returns unlimited,” says Prime Minister. PM Modi said that the Fit India Movement should reach each and every corner of the country. Therefore, all Union Ministries should ensure that the Fit India movement reaches every village, panchayat and school. The movement is not just central government’s but of all state governments, panchayats and local bodies. Fitness should be seen as a celebration, it should be taken up as a part of our daily life and family life. A committee, headed by Sports Minister Kiren Rijiju and comprising government officials, members of Indian Olympic Association (IOA), national sports federations, private bodies and fitness promoters, has been formed to take the movement forward.

The University Grants Commission asked all the higher education institutions to live

stream the Fit India movement launch and ensure attendance of all the students, staff and faculty. The UGC also asked all the universities and colleges to encourage their staff and students to walk at least 10,000 steps on the National Sports Day and follow it up in their daily routine. The UGC also asked all universities and colleges to prepare and implement a proper fitness plan that includes sports, daily exercise and physical activities for everyone to practice on the campus. The colleges have been requested to publicize the fitness plan on their websites and notice boards and upload it on UGC’s Fit India Movement Portal.

Fit India Movement is a very useful step taken by the Prime Minister of India to achieve physical and mental fitness among the Indians. Therefore, all the people of India should support to make the movement successful. ○○

Since a politician never believes what he says, he is surprised when other believe him.

– Charles De Gouble

ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতত সমাজচেতনা আৰু দায়বদ্ধতা

ড° বনলতা দাস
সহকাৰী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

ভূপেন হাজৰিকা অকল অসম তথা ভাৰতৰে নহয়, বিশ্বৰ সৰ্বকালৰ আধুনিক সংগীত জগতৰ এগৰাকী শ্ৰেষ্ঠ সংগীত শিল্পী। ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতসমূহৰ বৈচিত্ৰ্যতা, ভাৰতৰ বৈবিধ্য, সুৰৰ অভিনৱত্ব ইত্যাদি অনেক গুণেৰে সমৃদ্ধ আৰু একক তথা অনন্য। শিল্পীজনাৰ অসামান্য সাধনা, সূক্ষ্ম দৃষ্টি, সংবেদনশীলতা, মানৱতাবোধ আৰু গভীৰ জীৱনবোধে তেওঁৰ গীতসমূহক সমকালৰেই নহয় সৰ্বকালৰ প্ৰাসংগিক কৰি তুলিছে। গীতসমূহৰ মাজেৰেই তেওঁৰ চিন্তা, আদৰ্শ, দৰ্শন সকলো প্ৰকাশিত হৈ উঠিছে।

জনতাৰ শিল্পী ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতৰ সমাজচেতনাৰ মূলতে আছিল জ্যোতি-বিশ্ব-হেমাংগ বিশ্বাস, পল ৰবচন আদি বিৰল প্ৰতিভাধৰ শিল্পীৰ সান্নিধ্য আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভাৱ। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ জীৱন আৰু আদৰ্শৰ প্ৰভাৱো আছিল। আকৌ শিল্পীগৰাকীৰ ব্যক্তিগত জীৱনৰ অভিজ্ঞতা আৰু স্পৃহায়ে তেওঁক সামাজিকভাৱে দায়বদ্ধ আৰু

সচেতন কৰি তুলিছিল। তেওঁৰ গীতৰ মূল লক্ষ্যই আছিল জনতা। মানৱতাবাদী সাহিত্যিক ৱাল্ট হুইটমেনৰ দৰেই তেওঁ বিশ্বাস কৰিছিল- “Music is above all things the art of the common life”। সেয়ে তেওঁৰ প্ৰায়বোৰ গীততেই মানুহ আৰু মানৱ সমাজখনে ভুমুকি মাৰিছে।

ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতত সমাজচেতনা আৰু দায়বদ্ধতা প্ৰকাশ কৰাৰ অন্যতম দিশ হ’ল ঐতিহ্য-প্ৰীতি আৰু অতীতৰ ঐতিহ্যৰ গৰিমাৰ অৱক্ষয়ত ক্ষোভ। ‘মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰ মহামিলনৰ তীৰ্থ’, ‘জিলিকাব লুইতৰে পাৰ’, ‘কুসুম্বৰপুত্ৰ শ্ৰীশংকৰ গুৰুৱে ধৰিছিল নামৰে তান’- গীতবোৰত ভাৰত তথা অসমৰ অতীত গৌৰৱ-গৰিমা প্ৰকাশ পাইছে। একেদৰে, ‘টিছ হ’ল তোমাৰে নাম, হওক আনন্দ তোমাৰ’, ‘মঙ্গলদৈ তোমাৰে নাম হওক মঙ্গল তোমাৰ’ আদি গীতত একোটা অঞ্চলৰ ঐতিহ্য তথা গৰিমা প্ৰকাশিত হৈছে। অসমৰ পূৰ্বৰ ঐতিহ্য,

গৌৰৱ-গৰিমা সাম্প্ৰতিক সময়ত বিভিন্ন কাৰণত
 স্তান পৰিছে। সেয়ে হাজৰিকাই অতীতৰ সেই
 গৰিমাৰ বিপৰীতে বৰ্তমান নিঃস্বৰূপ স্বচক্ষুৰে দেখি
 গাইছে এনেদৰে :

“আমি অসমীয়া নহঁও দুখীয়া
 বুলি সান্ত্বনা লভিলে নহ’ব
 আজিৰ অসমীয়াই
 নিজক নিচিনিলে
 অসম বসাতলে যাব।”

তদানীন্তন সময়ৰ বিভিন্ন সমস্যা যেনে-
 ভোগবাদী মানসিকতা, দুৰ্নীতি, নৈতিক স্বলন,
 প্ৰেমৰ পণ্যৰূপৰ চিত্ৰ, তেওঁৰ গীতসমূহত প্ৰকাশ
 পাইছে। ‘বিমূৰ্ত মোৰ নিশাটি’, ‘কি যে তোমাৰ সংগ
 প্ৰিয়া’ আদি গীতৰ জৰিয়তে সমকালৰ চেতনা
 প্ৰকাশ পাইছে। চীন-ভাৰত আক্ৰমণৰ সময়ত সেই
 দৃশ্যৰাজি দেখি আকুল বিহুল কণ্ঠেৰে তেওঁ গাইছে
 - ‘ক’ত জোৱানৰ মৃত্যু হ’ল, কাৰ জীৱন যৌৱন
 গ’ল।’ আকৌ, ‘অগ্নি যুগৰ ফিৰিঙতি মই’, ‘দোলা
 হে দোলা’ আদি গীতৰ জৰিয়তে শিল্পীজনাৰ শ্ৰেণী
 বৈষম্যহীন সমাজৰ স্বপ্ন জিলিকি উঠিছে। সমাজৰ
 নিষ্পেষিত অৱহেলিতজনৰ প্ৰতি মানৱীয়তা
 ভালেমান গীতত অনুভৱ কৰিব পাৰি। ‘ৰাইজ আজি
 ভাৰৰীয়া’, ‘ধৰিত্ৰী আই মোৰ’, মেঘে গিৰ্ গিৰ্ কৰে’,
 ‘শীতৰে সেমেকা ৰাতি’ আদি গীতৰ জৰিয়তে
 সৰ্বহাৰাৰ যত্নগা, জীৱন নিগৰিত হৈছে।

অসমৰ বিবিধ জনগোষ্ঠীৰ মাজত
 সাম্প্ৰদায়িক সম্প্ৰীতি আৰু সাংস্কৃতিক সমন্বয়েহে
 এখন মহান অসম গঢ়িব পাৰে বুলি তেওঁ বিশ্বাস

কৰিছিল আৰু চতুৰ্বিংশতিতম নিখিল বড়ো সাহিত্য
 সভাৰ মূল সাংস্কৃতিক সন্ধিয়াৰ উদ্বোধনী ভাষণত
 কৈছিল :

“সংস্কৃতি আৰু সংস্কৃতি মিলি গৈ বৰ
 লুইতত একাকাৰ হওক আৰু বৰ লুইতৰো কৰ্তব্য
 আছে জান-জুৰি উপনদী বিলাকক সকলোৱে আমি
 পৰস্পৰক সন্মান জনাই, পৰস্পৰক বুজিবলৈ চেষ্টা
 কৰি একত্ৰিত হ’ব লাগিব। গঢ়ি তুলিব লাগিব
 সমন্বয়ৰ এখন মহান অসম।” (ভূপেন হাজৰিকা,
 কৃষ্টিৰ পথাৰে পথাৰে, পৃ. ১৮৪)

ভূপেন হাজৰিকা ৰাজনীতিৰ ক্ষেত্ৰতো
 সক্ৰিয় ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁৰ গীতসমূহৰ
 জৰিয়তে সমকালৰ ভণ্ড আৰু কদৰ্য ৰাজনীতিক

শত্ৰুৰূপে চিহ্নিত কৰি সমাজ-সচেতনতাৰ পৰিচয় দিছে। সেয়ে ভোগবাদী-সুবিধাবাদী নীতিক সমালোচনাৰ চলেৰে গাইছে- ‘ডা- ডাঙৰীয়াক/ কাবৌকৈ মাতিছোঁ/ ৰাইজৰ বিলৈখন চোৱা/ ৰাইজৰ বলতে/ তুমি বৰ্তি আছা/ কেলেই পাহৰি যোৱা’; ‘বিস্তীৰ্ণ পাৰৰে অসংখ্য জনৰে’ গীতত সেয়ে সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীৰ জনতাৰ অৱক্ষয় চেতনাই মূৰ্ত ৰূপ লাভ কৰিছে-

“নৈতিকতাৰ পতন দেখি

মানৱতাৰ স্থলন দেখি

নিৰ্লজ্জ অলসভাৱে বোৱা কিয়?”

ভূপেন হাজৰিকাৰ লোককলা- লোকগীতৰ
প্ৰতি থকা গভীৰ অনুৰাগে তেওঁৰ সমাজ চেতনা

তথা দায়বদ্ধতাকে সূচায়। তেওঁ নিজে সংস্কাৰক বুলি জ্ঞান কৰি সংস্কাৰকৰ ভূমিকাৰে লোকগীতসমূহ সংগ্ৰহ, সংৰক্ষণ আৰু চৰ্চা কৰিছিল। লোকগীতৰ সুৰ আৰু কথাৰ বৈচিত্ৰ্যৰে ৰচিত কালজয়ী গীতবোৰ হৈছে- ‘হে মাই যশোৱাহে’ ‘শ্যাম কানু দূৰ হৈ নাযাবা’, ‘বিহুৰে বিৰিণা হে’ আদি। এনেধৰণৰ গীতবোৰত লোকগীতৰ সুৰ, তাল, লয়ৰ প্ৰয়োগ কৰি সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ চানেকি দাঙি ধৰিছে।

সচাকৈয়ে ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতসমূহ অসমৰ অনুপম সম্পদ। তেওঁৰ গীতসমূহৰ শিল্প সৌন্দৰ্য, সুৰৰ বৈচিত্ৰ্য, ভাবৰ বৈবিধ্য আৰু ভাষাৰ লালিত্যই অসমীয়া সংগীত জগতৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰাৰ লগতে সোণত সুৰগা চৰাইছে। ○○

“হৃদয়ত যি আছে সেয়া মন্দিৰতো নোপোৱা, মছজিদতো নোপোৱা।
সেই হৃদয়ত যদি একো নাথাকে, তেন্তে জানিবা যে ক’তো একো নাই।”

— জাফৰ।

Climate Change

Kabita Kalita

Asst. prof.

Dept. of Management

In November, 2019 a cricket match was played between Bangladesh and India in the capital, which, India lost. But, being a citizen of this cricket crazy nation and being a cricket fan the reason for quoting this is not India's loss but the environment in which the match was played. The players were seen practicing with masks due to high pollution. We continuously discuss about the rise in air pollution in Delhi, but are we taking enough measures to control it. In another incident, during the Chhath Puja devotees were seen standing in toxic foam in the Yamuna river. The recent fire in the world's largest rain forest, these incidents are a depiction of where the world is heading. Are we as human beings being responsible towards the environment?

Human-caused climate change has increased the risk of floods and rainfall, heatwaves and wildfires. Delhi, San Francisco and British Columbia recorded all

time high temperature in June, 2019. The sea levels around the world are rising at an alarming rate of three millimeters in the last 3000 years. This led to Indonesia shifting its capital from Jakarta. In the last century almost eight islands in the Pacific have been swallowed by the rising sea levels.

These changes in the climate have also affected the animals, the animal population have declined to a large extent between 1970 and 2014. According to a report if carbon emissions are not controlled than 80 percent of penguin population will become extinct till 2100. The coral reefs have also declined considerably due to the rise in temperature. Earth's Overshoot Day is getting nearer which means the resources of the earth are getting spent at a larger extent than its capacity to regenerate its resources. The main reasons for these are deforestation, soil erosion, carbon build up in the atmosphere etc.

The number of floods and heavy rains have also doubled since 2004. Carbon Brief, a UK based website reported that 68 percent of all weather events in the last 20 years were caused by humans. The tropical forests of the world are shrinking at an alarming rate. This may be due to wildfires or human induced causes.

As already mentioned majority of the causes of climate change are human induced, thus, they have to take steps so that effect of human activities on the climate is reduced to a considerable extent. Some of the major steps that can be taken are control on the speed limits of ships and other modes of transport in the sea and oceans of the world which can reduce the emission of green house gases. Reduction of speed limit would also curb noise pollution by 66 percent and also save the whale population in the seas and oceans. This measure will also save fuel costs for the shipping companies. The decrease in speed will be helpful for the Arctic region because when ships move at a faster pace in the icy water of the

Arctic they release black carbon, the particles of which might fall on the snow and cause its faster heating and melting.

The atmosphere can also be saved if the airplanes follow the regulations provided to them. As per a report provided in BBC panorama, majority of world renowned airways generated extra income through fuel tinkering. Now what is fuel tankering. It means filling planes with extra fuel, in order to avoid paying higher prices for refueling in destination airports. This could lead to extra annual emissions that is equivalent to emissions of an entire town.

Climate change is not a condition which happens overnight neither its affects can be eradicated overnight. Once it occurs, the planet will have to deal with the affects for few, hundreds or millions of years. Our planet is going through certain massive climatic changes, even economists are feeling the economic implications of climate changes. It is high time we as humans recognize our responsibility towards the environment and pledge to protect it. ○○

A man cannot be too careful in the choice of his enemies.

– Oscare Wilde

Predatory pricing practice of Amazon and Flipkart- An inimical policy to small retailers

Samaresh Nandy
Asst. Prof.
Dept. of Management

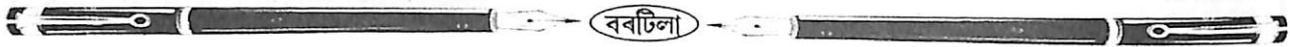
The Diwali sales offered by e-commerce giants Amazon and Flipkart draw thousands of breathless customers every year who are looking to score sweet deals on a whole range of essentials as well as indulgencies. There is no slowdown when it comes to consumer spending in the Big Billion Days and the Great Indian Festival sales. The same deals have now brought the companies under the government's scanner over alleged predatory pricing, a controversial business practice where a player offers massive discounts to mitigate competition. The two companies reportedly notch up sales of over 3 billion in the festive sales. Piyush Goyal, Union Commerce Minister assured action against Amazon and Flipkart if the two companies are found guilty of the practice of predatory pricing. E-commerce companies have no right to offer discounts or adopt predatory prices. Selling products

cheaper and resulting the retail sector to incur losses is not allowed by the government.

What is predatory pricing?

Predatory pricing also known as undercutting, is a pricing strategy in which a product or service is set at a very low price with an intention to achieve new customers and driving competitors out of the market or to create barriers to entry for potential competitors.

The Rationale behind Predatory Pricing. Predatory pricing typically takes place during a price war and the outreaching goal behind the pricing strategy is to establish a strong market position. Market positioning refers to the ability to influence consumer perception regarding a brand or product relative to competitors. It requires the firm to sustain losses for a certain period of time and thus only undertaken by large established firms.

The Legality of Predatory Pricing

Predatory pricing is deemed illegal and anti-competitive in many countries. Allegations of wrongdoings are hard to prove as firms can deem it as price competition rather than a deliberate act to drive out the competition.

Effects of Predatory Pricing

Predatory pricing in the short term benefits customers due to lower prices but harms all companies in the industry. In the short run, predatory pricing creates a buyer's market where customers are able to pur-

chase goods at a lower price. The company that survives the price war and remains in the market is able to reap the long term rewards and establish a monopoly.

After competitors are driven out, the remaining firm is able to raise prices and recover lost profits in the short term. As a customer's willingness to pay declines as price increase, the price appreciation works most effectively on inelastic goods. In the long run, customers suffer from higher prices and the monopoly company is able to reap the profits of price appreciation. ○○

Victory has a thousand fathers but defeat is a orphan.

– John F. Kenedy

The Greatest of evils and the worst of crimes is poverty.

– Bernard Show

PDUAM, Tulungia

Excursion Trip to Jaipur Rajasthan

Dr. Raju Subba
Asst. Prof.
 Dept. of Management

The college students along with two professor guides made a visit to Jaipur, Rajasthan under the financial scheme provided by the government of Assam under "Ek Bharat, Shrestha Bharat" from 6th July 2019. The trip was organized during the summer vacation. 12 students and two teacher guides were selected for the educational trip.

On 6th evening we took train from the New Bongaigaon Station and reached Jaipur on 7th night at around 11:30 pm. As per the pre booked hotel service, the hotel authority had sent vehicles for receiving us. The accommodations were booked for us in advance. The meals were served in the hotel lounge every morning and night. Students were so excited to room around the pink city Jaipur. Students decided to get up early in the morning to check out the beautiful nearby place of the pink city. Hence almost everyone almost everyone was on a morning excursion. As per the ex-

cursion plan, we were provided two eight seated vehicles to see all the beautiful tourist spots of Jaipur.

The trip was so good. The students had the chance of seeing the beautiful monuments created by the then kings and rulers of Jaipur city. Jaipur is the capital of Indian's Rajasthan State. It evokes the royal family that once ruled and the region is now called 'Old City' or 'Pink City' for its trademark building colour. At the entrance of its stately street grid stands the opulent, colonnaded city palace complex. With gardens, courtyards and museums, part of it is still a royal residence.

It is learned that the Jaipur was founded in 1727 by the Rajput ruler jai Singh II. The ruler Amer, after whom the city is named. It was one of the earliest planned cities of modern India, designed by Vidyadhar Bhattacharya. During the British Colonial period, the city served as the capi-

tal of Jaipur State. After independence in 1947, Jaipur was made capital of the newly formed state of Rajasthan. Jaipur is popular tourist destination in India and forms a part of the west Golden Triangle tourist circuits along with Delhi and Agra. It is the home for two UNESCO world heritage side. Jantar Mantar and Amer Fort.

The college team had visited Amer Fort, Jantar Mantar, Hawa Malal, City Palace, wax Museum, Sanjay Sarma museum, Nahargarh Fort, Ajmer Puskar and almost all the tourist spots. It was a very pleasant trip. Students liked the old forts very much. "Amer Ka Killa" was the best place according to the students. Students liked the place where Jodha Akbar movie was shot. We saw the big fry pans still lying. Students were very busy in shooting photographs. The place was beautiful designed. The king's war weapons were kept very nicely. Students could not enter inside the Jalmahal, as restriction were imposed by the authorities.

The students could not stop themselves from buying the Rajasthani souvenirs' as their remembrances. Students were taken to the entire govt. departmental stores. On the night of 10 July night the college team made a trip to Agra and reached Agra station at around 10 pm on the vary day and stayed in a hotel. Next morning students were taken to Tajmahal and Agra fort. It was really mesmerizing and beautiful to see all the monuments in Agra too.

This was one of the most memorable trip and happended to the first college excursion. After visiting all sites we had a train to New Bongaigaon from New Delhi as per the scheduled plan on 11th July and reached our destination on 13th July 2019 taking all the beautiful memories with us.

We the excursion team would like to thank Principal for providing us with such a wonderful opportunity. The students were able to learn many things about the historical place of Rajasthan and Agra. ○○

Politics, like religion, hold-up torches of martyrdom to the reforms of error.

– Thomas Jefferson

শিক্ষা আৰু প্ৰেম

বিজুমণি বয়
স্নাতক প্ৰথম বান্ধাসিক

শিক্ষা হৈছে সফল জীৱনৰ চাবিকাঠী। আমি শিক্ষা অৰ্জনৰ কালছোৱাত, যদি নিজকে আন কিছুমান কামৰ লগত জড়িত কৰি ৰাখো, তেতিয়াহ'লে উন্নতিৰ পথত আগবাঢ়িব নোৱাৰিম। এই কালছোৱাত আমাক বিশেষকৈ প্ৰভাৱিত কৰা এটা বিষয় হৈছে প্ৰেম।

কিছুমান কিশোৰ কিশোৰীৰ মতে প্ৰেম তেওঁলোকৰ জীৱনৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়। তেওঁলোকে প্ৰেমক শিক্ষাতকৈ অধিক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়ে। কিন্তু, আন কিছুমান কিশোৰ কিশোৰীয়ে শিক্ষাক তেওঁলোকৰ জীৱনৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় হিচাপে লয় আৰু বেলেগ বিষয়ত নিজক মনোনিবেশ নকৰে।

কিছুমানৰ মতে প্ৰেমত, সময় নষ্ট কৰা অলাগতিয়াল কাম। ইয়াত সময় নষ্ট কৰাটোক তেওঁলোকে মূৰ্খামী বুলি কয়। শিক্ষা অৰ্জনৰ কালছোৱাত আমি এনেকৈ শিক্ষা ল'ব লাগে, যিটোৰ দ্বাৰা আমি ভৱিষ্যত জীৱনৰ উন্নতি সাধন কৰিব পাৰো। নিজৰ ঘৰখনৰ প্ৰতি থকা দায়িত্ব আমি পালন কৰিব পাৰো।

প্ৰেম সকলোৰে জীৱনত আছে। কিন্তু আমি যদি প্ৰতিটো মুহূৰ্ত নিজৰ প্ৰেয়সী বা প্ৰিয়জনৰ লগত কটাৰ বিচাৰো, সেয়া শুদ্ধ নহয়। প্ৰেম জীৱনৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়; কিন্তু ইয়াৰ লগত আমি এনেদৰে জড়িত হৈ থাকিব লাগে, যাতে ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ শিক্ষা জীৱন নষ্ট নহয়। ○○

আজিৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা আৰু নৈতিক মূল্যবোধ

ছানিদুল ইছলাম
স্নাতক তৃতীয় বান্ধাসিক

আমি জানো যে, এজন ব্যক্তি নাইবা সমাজ এখন প্ৰগতিৰ পথত আগবাঢ়ি যাবলৈ হ'লে সমাজৰ সকলো ব্যক্তিয়ে শিক্ষিত হোৱাটো অপৰিহাৰ্য্য। শিক্ষাই হৈছে এজন ব্যক্তি নাইবা সমাজ এখনৰ কাৰণে ৰাজহাড স্বৰূপ। আনহাতে শিক্ষাই হৈছে শূন্য, অজ্ঞানতাই হৈছে পাপ বুলি কোৱা এযাৰ প্ৰবাদ আছে। শিক্ষাৰ জৰিয়তে মানুহে ন-ন বহুতো নজনা কথা জানিব পাৰে। আকৌ ইয়াৰ জৰিয়তে মানুহে নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ উপৰি জীৱনটো আলোকময় কৰি বা সুখী, সমৃদ্ধিশালী কৰি জীৱনৰ বাটত সাহসেৰে আগুৱাই যাব পাৰে। সেয়েহে শিক্ষাক মানৱ সমাজৰ মেৰুদণ্ড বুলি কোৱা হয়।

কিন্তু কথা হ'ল মূল্যবোধ। কাৰণ মূল্যবোধ অৱহিানে মানৱ জীৱন আৰু জন্তু জানোৱাৰৰ মাজত কোনো বিশেষ পাৰ্থক্য নাথাকিব। মূল্যবোধ থাকিলেহে মানুহে সামাজিকভাৱে এটি সুন্দৰ, সুখী, সমৃদ্ধিশালী জীৱন যাপন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব। শিক্ষাই মানুহৰ মূল্যবোধ বিকশিত কৰি তোলে।

উল্লেখযোগ্য যে, প্ৰাচীন ভাৰতীয় মূল্যবোধ

আধাৰিত শিক্ষা ব্যৱস্থাই মানুহৰ মাজত সমন্বয়ৰ বহুতো মহান আদৰ্শ দাঙি ধৰিছে। পৱিত্ৰ কোৰাণ, বেদ, উপনিষদ, মহাকাব্য, পুৰাণ আদি ধৰ্মগ্ৰন্থ সমূহে আমাক যুগে যুগে সমন্বয়ৰ বহুতো বাৰ্তা দি আহিছে। ফলস্বৰূপে ভাৰতীয় চিন্তাধাৰা বা দৰ্শনে এই দেশৰ জনগণক সদায় আনৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা-ভক্তি, মৰম-স্নেহ, ভালপোৱা, সহায়-সহানুভূতিৰ চকুৰে চাবলৈ শিকাই আহিছে। ভাৰতীয় দৰ্শনত ত্যাগৰ লগতে নৈতিকতাক আগস্থান দিয়া হৈছে। এই ত্যাগ সমূহে হৈছে লোভ, মোহ আৰু মায়া। আমি এই কথাবোৰ এৰি এটি শুদ্ধ জীৱন যাপন কৰিব লাগে। নৈতিকতাই ভাৰতীয় জনজীৱনত বিশেষভাৱে সমাদৰ লাভ কৰি আহিছে। শিশু বা ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে জ্যেষ্ঠজনক শ্ৰদ্ধা-ভক্তি তথা সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিব জানিছিল। মূল্যবোধ আধাৰিত শিক্ষাই ভাৰতবৰ্ষৰ নাম সমগ্ৰ বিশ্বত আগতেই উজলাই ৰাখিছে।

কিন্তু বৰ্তমানৰ চিত্ৰ বিশ্লেষণ কৰিলে তাৰ বিপৰীত দিশটোহে আমাৰ সমাজত সৰ্বত্ৰ প্ৰৱাহিত

হোৱা দেখা পোঁও। অৰ্থাৎ, মূল্যবোধ আধাৰিত শিক্ষাৰ বিপৰীতে বৰ্তমান শিক্ষা ব্যৱস্থাত নৈতিক মূল্যবোধৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হোৱা দেখা যায়। বিশ্বায়নৰ কোবাল বতাহে পাশ্চাত্য সংস্কৃতিক আনি আমাৰ বৰ ঘৰৰ মজিয়াত সুমুৱাইছে। ফলস্বৰূপে ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ ভেটি থৰক বৰক হৈ পৰিছে। বৰ্তমান বিশ্বায়নে ভোগ বিলাসৰ বহুতো আহিলা উভৈনদী কৰি তুলিছে আৰু মানুহে সেই বিলাসী

সামগ্ৰীৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হৈ সকলো পাহৰি কেৱল টকাহে চিনি পোৱা হৈছে। অথচ জীৱনৰ আন প্ৰায়ে। জনীয দিশবোৰৰ প্ৰতি আওকান কৰা হৈছে। বৰ্তমান আমি আনুষ্ঠানিক ভাৱে শিক্ষালাভ কৰিছো যদিও

মূল্যবোধৰ শিক্ষালাভ কৰিবলৈ সমৰ্থ হোৱা নাই। আজিৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাই আমাক নৈতিকতাৰ জ্ঞান দিব পৰা নাই। বৰ্তমান শিক্ষা ব্যৱস্থাত শিক্ষিত হৈও অনেক শিক্ষাৰ্থীৰ লগতে উচ্চ শিক্ষিত সকলেও সম্ভ্ৰাস, লুণ্ঠন, দুৰ্নীতি, ধৰ্ষণ, অপহৰণ, চুৰি-ডকাইতি, হিংসা, হত্যা, অন্ধবিশ্বাস, কু-সংস্কাৰ আদিৰ দৰে অনৈতিক, অমাজনীয়া পাপাচাৰত লিপ্ত হৈ নিজৰ লগতে সমাজৰ ৰাজহাড় ভাঙি চুৰ-মাৰ কৰাতহে

বন্ধপৰিকৰ।

সকলো ধৰ্মতে শিক্ষাৰ সৈতে নৈতিকতাৰ অভিন্ন সম্পৰ্কৰ কথা বৰ্ণনা কৰি উভয়কে এক অভিন্ন হিচাপে দেখুওৱা হৈছে। আমি যদি শিক্ষাৰ শাব্দিক, পৰিভাষিক অৰ্থ আৰু ইয়াৰ উদ্দেশ্যৰ পিনে লক্ষ্য কৰো, তেনেহলে ইয়াৰ যুক্তিক অনুধাৱন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ম। শাব্দিক অৰ্থত শিক্ষা (Education) শব্দটোৰ অৰ্থ হ'ল প্ৰতিপালন কৰি উলিওৱা। কবি

সাহিত্যিক ৰবীন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰে কৈছে- “মানুহৰ অভ্যন্তৰৰ মানুহটোক পৰিচৰ্যা কৰি খাঁটি মানুহ হিচাপে গঢ় দিয়াৰ প্ৰচেষ্টাই হৈছে প্ৰকৃত শিক্ষা।”

আমি জানো যে, মানুহ তিনিটা সত্ৰাৰ সমন্বয়। দেহ, মন আৰু আত্মা। এই তিনিওটা সত্ৰাৰ সমন্বয়ত

একোজন মানুহৰ অস্তিত্ব আত্মাৰ শুদ্ধ-শুদ্ধিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে নৈতিকতাৰ পৰিগঠনৰ ওপৰত। স্বামী বিবেকানন্দই কৈছে যে - “শিক্ষা মানৱ জীৱনৰ অংগ যাক পৰিহাৰ কৰিলে মানুহে বৰ্তমানৰ সভ্যতালৈ অহাৰ বাট নাপায়।” তেওঁ আকৌ কৈছে, শিক্ষা মানে কিছুমান কিতাপ কণ্ঠস্থ কৰা নহয়, প্ৰকৃততে শিক্ষাৰ মূল উদ্দেশ্য চৰিত্ৰ গঠন কৰা।” চৰিত্ৰই জগতত মানুহৰ শ্ৰেষ্ঠ সম্পদ।

নৈতিকতাপূৰ্ণ ব্যক্তিত্ব বা সমাজ গঠনৰ মাধ্যম হৈছে শিক্ষা। অথচ আমাৰ দেশৰ বৰ্তমানৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাত নৈতিকতাৰ অভাৱত সমাজত বহুত বিশৃংখলতাৰ সৃষ্টি হৈছে। ইয়াৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাবলৈ হ'লে নতুন প্ৰজন্মৰ শিক্ষাৰ্থীসকলক বিশেষকৈ নৈতিকতাৰ শিক্ষা দিয়াটো বৰ্তমান অপৰিহাৰ্য হৈ পৰিছে। নৈতিকতাৰ উন্নয়ন সাধনত ধৰ্মীয় তথা আধ্যাত্মিক শিক্ষাৰ বিকল্প নাই। নিজৰ সন্তান বা ভৱিষ্যত প্ৰজন্মক নৈতিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত কৰি তুলিবলৈ ধৰ্মীয় তথা আধ্যাত্মিক শিক্ষাৰে সৰু কালৰে পৰা গঢ় দিব লাগিব। এই কথাত সকলো একমত যে, আদৰ্শ নিৰ্দেশনাহীন শিক্ষা ব্যৱস্থাই মানুহ গঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ফলপ্ৰসূ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে।

বিখ্যাত মনীষী ৰাছেলে কৈছে- “আপুনি যদি শিক্ষাৰ্থীক কেৱল পঢ়ন, লিখন আৰু অংক শিকায় ধৰ্ম নিশিকায় তেনেহ'লে দুষ্ট হ'বলৈ সিহঁত বাধ্য।” ঠিক তেনেদৰে আলবাৰ্ট ছিজাৰেও শিক্ষা

ব্যৱস্থাত আধ্যাত্মিকতাৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব দিছিল। বৰ্তমান আমাৰ উচ্চ শিক্ষাংগনৰ বেছিভাগ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আদৰ্শ বিমুখ। আমাৰ শিক্ষা অনুষ্ঠান সমূহত এনে কিছুমান শিক্ষক আছে যে- যিসকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক নৈতিক শিক্ষা বিকাশৰ বাবে কোনো পদক্ষেপ লোৱা দেখা নাযায়। আনহাতে চৰকাৰেও এই ক্ষেত্ৰত নীৰৱতা অৱলম্বন কৰা দেখা যায়। বৰ্তমান সেয়ে ছাত্ৰ সমাজে নিজকে স্বতন্ত্ৰ আৰু বাহ্যিকহীন বুলি যিকোনো অপকৰ্মত লিপ্ত হ'বলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰা হৈছে। আমি সকলোৱে আমাৰ বৰ্তমান শিক্ষা ব্যৱস্থাত নৈতিক শিক্ষাৰ পাঠ্যক্ৰমৰ বাবে অত্যন্ত জোৰ দিব লাগিব। নতুন প্ৰজন্মক নৈতিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত কৰি আমাৰ সমাজখন শান্তিপ্ৰিয় আৰু মানৱীয় মূল্যবোধ থকা সমাজ হিচাপে গঢ় দিয়াৰ বাবে শিক্ষা বিভাগৰ মুৰব্বীসকল আৰু সমাজ সচেতন নাগৰিক সকল আগবাঢ়ি অহাৰ একান্ত প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। ○○

“প্ৰত্যেক মানুহে ক্ষমতা আৰু ধন-সম্পদ বিচাৰে কিন্তু জীৱনৰ প্ৰকৃত বস্তুবোৰক তেওঁলোকে উচিত মূল্য দিব নোখোজে।”

— ফ্ৰয়েদ।

“মাতৃয়ে নিজৰ সন্তানক যেনেকৈ ভাল পায় ঠিক তেনেকৈ পৃথিবীৰ মানব জাতিয়ে সমগ্ৰ পৃথিবীখনক ভাল পাবলৈ শিকিবা।”

— বুদ্ধদেৱ।

I need care, I need love

Priya Thapa

H.S. 2nd Year

She was a primary school teacher. In the morning, she had taken a class test for her class. At the end of the took all the copies home for checking.

Sitting on the chair back at home in the evening, she started checking the copies. As she moves through the notes, tears trickled down her checks. Her husband was lying on the bed busy with his mobile. When he saw his wife crying, he asked her the reason. The wife replied, In the school today I had given the topic, My greatest wish in life. One of the student wrote, "I wish if god would turn me into mobile phone."

When the husband heard this, he laughed. The wife said, "listen to what he has written." If I will become a mobile, I will get a special place at home and whole members will move around me. When I speak, everyone would listen to me patiently, I would not be asked anything, nobody would throw any question to me. If I will be a mobile my father, even if he tired after a day worked in the office, he will spend some time me. When my mother will be tensed and depressed, instead of scold-

ing me, she would spend her time with me. My elder brother and sister would fight to have me in their possession. Even when I am not in use they will take good care of me. As a mobile I would be able to give them happiness.

After listening to all this, the husband too got a bit emotional. With a choked voice, he said, "Oh! God poor little chap, what a sort of parents does he has, totally irresponsible towards the child.

The wife turned toward her husband with tears in her eyes and said, 'Do you know, who is the child, who wrote this? Our son! He is our son, "Aman"!

Think Aman can be any of your child.

Dear friends, in today's fast moving world, We do not have enough time for our families and friends The little time we get is spent in watching TV, busy in some social network sites in mobiles. We do not fulfill our responsibilities towards our family. These is no love, affection warmth among us and never understand the value of life. ○○

Know your rights

Upama Ray

H.S.2nd year

All human beings are born free and have equal rights. But freedom does not mean that we can do anything we want, nor it limits the freedom of others. We live in community, it has rules and responsibilities. So each of us should treat others with respect and dignity. Everyone is entitled to all the rights, despite of differences in skin. Colour, gender, language, religious beliefs etc. We like others to respect our rights. Similarly, we have to respect the rights of others. We are entitled to claim and fight for our rights. It is our duty to fight for their rights and help them regain their lost rights because all have equal rights.

What are Human Rights?

Human Rights are rights inherent to all human beings, whatever their nationality, place of residence, colour, religion, language or any other status. All are entitled to avail human rights without discriminations.

Universal Human Rights are often

expressed and guaranteed by law, in the forms of customary international law, general principles and other sources of international laws. The universal declaration of Human Rights (UDHR), was adopted by the 56 member nations of the United Nations General Assembly on December 10, 1948. December 10 is now observed as International Human Rights Day all over the world. The universal human rights are-

1. Right to life, liberty and security- We have the right to live and to live in freedom and safety. The government is responsible for working towards providing our safety and security.
2. Freedom from slavery- Nobody has the right to treat us as his/her slave and we should not make anyone our slave. This article protects all members of the society from a state of slavery, which is exploitation of humans by other humans.
3. Equality before the law- All are equal be-

fore the law and you are entitled, without any discrimination to avail equal protection by the law.

4. Right to seek legal help- while the law and the constitution may guarantee us with fundamental right, there may be a violation of human rights. If a certain right is violated, we must appeal in a court.

5. Right to education- we have the right to go to school. Primary schooling should be free. We should be able to learn a profes-

sion or continue our studies as far as our wish. We should be able to develop all our talents.

There are many other rights like right to marry, right to nationality, right to freedom of religion etc. Therefore, we have the duties towards the community where we develop our personality. Remove the injustice and inhumanity to man. Permit no one to violate human rights. ○○

“হাতত পিন্ধা খাৰু বা জোনৰ দৰে উজ্বল হাৰে বা সুগন্ধি দ্ৰব্যই মানুহৰ শোভা নবঢ়ায়। আচলতে মার্জিত বচনেহে প্রকৃত ৰূপ দাঙি ধৰে; অলংকাৰ ব্যৱহাৰত ক্ষয় যায়, কিন্তু সুবচন কেতিয়াও নজহে নপমে।”

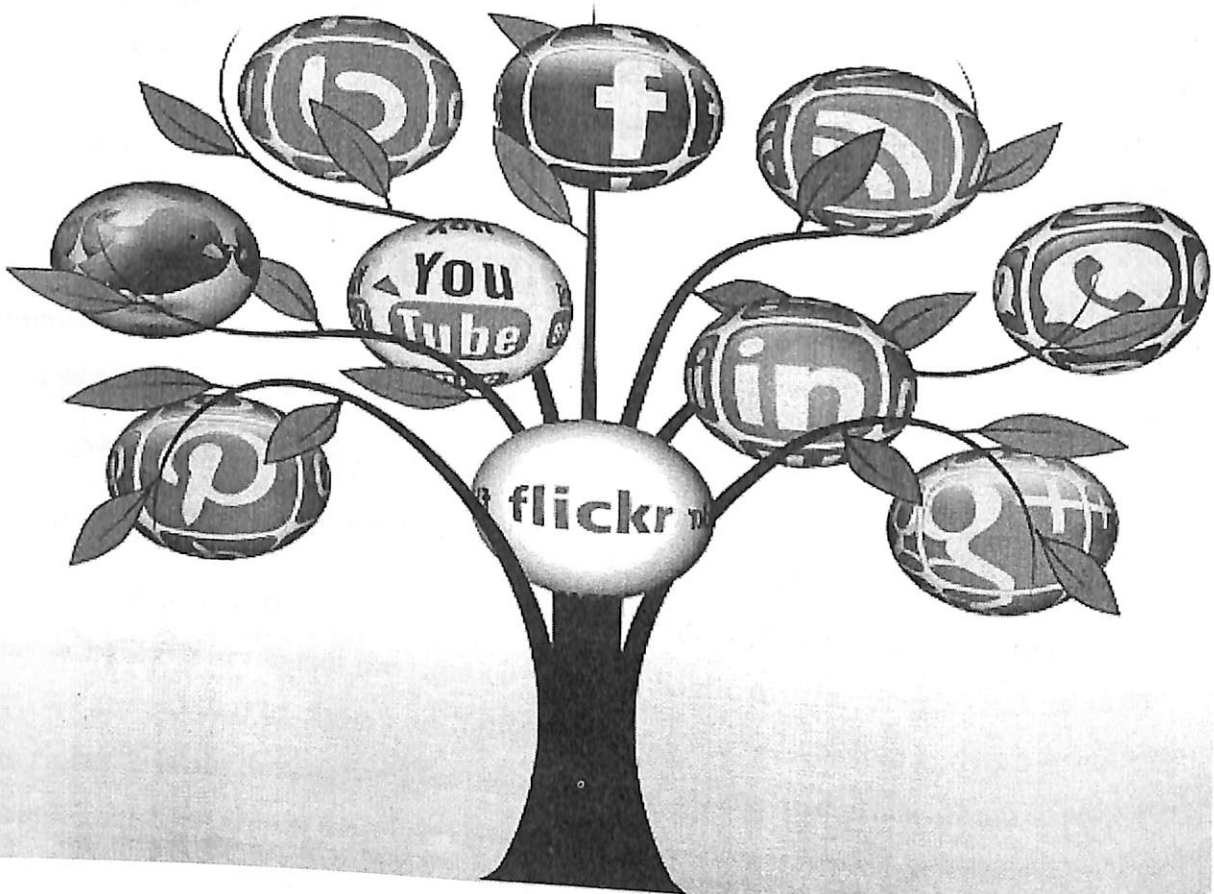
— কবি ভৰ্তৃহৰি

“যদি তুমি পবিত্ৰ আৰু শক্তিশালী হোৱা, তেতিয়া তুমি গোটেই বিশ্বকে জয় কৰিব পাৰিবা”।

— স্বামী বিবেকানন্দ

‘নৱ-প্ৰজন্ম’

জীৱেন্দ্ৰ কলিতা
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

নৱ-প্ৰজন্ম মানে আমাৰ নতুন প্ৰজন্ম। একবিংশ শতিকাৰ আৰম্ভনিৰ লগে লগে আধুনিক প্ৰযুক্তিবিদ্যাই আমাৰ সমাজত এক বিশেষ স্থান দখল কৰিলে, বিশেষকৈ নৱ-প্ৰজন্মৰ নিষ্পাপ অন্তৰত। ভ্ৰাম্যমান দূৰভাষ (Mobile Phone) এ আমাৰ পৃথিৱীখনক তেনেই ঠেক কৰি পেলালে। মোবাইল, কম্পিউটাৰ, ইণ্টাৰনেট আদিৰ অবিহনে আজিৰ

পৃথিৱী অৰ্থহীন অথবা অকল্পনীয়। ইলেক্ট্ৰনিক মাধ্যমৰ প্ৰকৃত ব্যৱহাৰে মানুহক সাফল্যতাৰ শীৰ্ষত উপস্থাপন কৰিলে। কিন্তু আমাৰ নৱ-প্ৰজন্মই ইয়াৰ প্ৰকৃত ব্যৱহাৰ কৰিছেনে?

ছাত্ৰ এজনৰ প্ৰাথমিক কৰ্তব্য হ'ল- অধ্যয়ন কৰা। কিন্তু আমাৰ নৱ-প্ৰজন্মৰ অধ্যয়ন কৰা সময়নো ক'ত? তেওঁলোকেতো PUBG খেলি ভাল পায়,

Tik-Tok কৰি ভাল পায়, Social Media ত নিজৰ বহুমূলীয়া সময় নষ্ট কৰি ভাল পায়। কিয়? এইবিলাকে জানো নৱ-প্ৰজন্মৰ ভৱিষ্যত চাহিদা পূৰণ কৰিব পাৰিব? ভৱিষ্যতে এজন সুদক্ষ নাগৰিক হিচাপে গঢ় দিব পাৰিব? সন্মান অৰ্জন কৰি দিব পাৰিব? কেতিয়াও নোৱাৰেঙ্গ

ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে এইটো কথা বুজি পোৱা উচিত যে ক্ষণিকীয়া সুখ আৰু চিৰস্থায়ী সুখৰ মাজৰ পাৰ্থক্য কি? মোবাইলত Game খেলি বা Social Media ত ফটো আপলোড কৰি কেইটামান Like পাই যি সুখ পোৱা যায়, সেয়াই হৈছে ক্ষণিকীয়া সুখ যাৰ বাস্তৱিক অৰ্থ নাই। এনে ক্ষণিকীয়া সুখে বিদ্যাৰ্থী এজনৰ জীৱন কেতিয়াও উজ্জ্বল কৰি

তুলিব নোৱাৰে। আনহাতে, চিৰস্থায়ী সুখ হৈছে কিতাপৰ লগত হোৱা প্ৰেম। এজন বিদ্যাৰ্থীয়ে যিমানেই জ্ঞানার্জন কৰিব, ভৱিষ্যত জীৱন তেওঁৰ সিমানেই উজ্জ্বল হৈ উঠিব।

জীৱনত কিবা পাবলৈ হ'লে কিবা ত্যাগ কৰিবই লাগিব। নিৰৰ্থক বস্তুবোৰত সময় নষ্ট নকৰি, জীৱনৰ সৰ্বস্ব ত্যাগ কৰি নিজৰ প্ৰধান লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ, নিজকে সুদক্ষ বনাবলৈ, সমাজত এখন সন্মানীয় আসন গঢ়ি তুলিবলৈ কিতাপৰ সাগৰত বিসৰ্জন দিলেহে ভৱিষ্যত অকল তোমাৰেই হৈ থাকিব, য'ত তুমিয়ে হ'বা ৰজা আৰু তোমাৰেই হ'ব পৃথিৱী। ○○

OK : পৃথিৱীৰ ভিন্ন স্থানত প্ৰতিদিনে, প্ৰতি ক্ষণে সততে উচ্চাৰিত হৈ থকা এটি সহজ-সৰল অতি চুটি শব্দ **OK**; শব্দটো আমেৰিকান যদিও ই মূলতঃ জাৰ্মান শব্দহে। **OK** মানে সকলোৱে All Correct বুলি বুজে। অৰ্থাৎ সকলো ঠিকে আছে বা ঠিক হয়।

১৯৫০ চনত আমেৰিকান ফ'ৰ্ড মটৰ কোম্পানীত এজন প্ৰবাসী জাৰ্মান Otto Krause নামৰ অভিযন্তাই কাম কৰিছিল। তেওঁ কোম্পানীৰ উৎপাদিত গাড়ীবোৰ পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু ভালকৈ চলিলে গাড়ীখনৰ হুডৰ ওপৰত নিজৰ নাম আৰু আদ্যাক্ষৰ দুটা **O.K.** বুলি লিখি থৈছিল আৰু এনেকৈয়ে এসময়ত **OK** শব্দটোৰ প্ৰচলন আৰম্ভ হৈছিল।

Social Media and We

Shahanaj Parbhin

H.S. 2nd year

A Brief History of Social Media

Interacting with friends and family across long distances has been a concern of human for centuries. As social animals, people have always relied on communication to strengthen their relationships. When face to face discussions are impossible or inconvenient, human have dreamed up plenty of creative solutions. The solution which gives this opportunity to this present world is termed and accepted as 'Social Media'.

Fifty years ago, no one knew a term of 'Social Media'. But now everyone knows about it. This term has become a common knowledge in society especially for youngsters. It is a new entertainment where people can share and exchange their thought, personal information, photo, plus interest. This media is growing bigger every day with more people using it.

Social media are computer mediated technologies that facilitate the creation and sharing of information, ideas, career inter-

est and other forms of expression via virtual communities and social networking services. The variety of stand alone and built-in social media services currently available introduce challenges of definition, however there are some common features-

1. Social media are interactive web 2.0 internet-based applications.
2. User-generated content. Such as text posts or comments, digital photos or videos and data generated through all online interactions are the lifeblood of social media.
3. Users create service-specific profiles for the website or app that are designed and maintained by the social media organization.
4. Social media facilitate the development of online social network by connecting a user's profile with those of other individuals or groups.

New social media always appear every year with more interesting things that can be offered to internet users. Now, there are many social media like Bolger, My

space, Face book, Twitter, pinterest and so on.

Social Media Developments :

* In 1978, the first social media was created. Bulletin Board system (BBS) was created by ward Christensen and Randy suess used to announce meeting and sharing information by posting it on BBS. It was the beginning of virtual community and the first dial up in history.

* 1995 was a year for personal website. After internet (www) launched and love by many people, Geocities was launched by Beverly Hills Internet. Geocities service was web hosting. It allowed internet users to create simple websites for themselves.

* EARLY social media service that appeared in 1997 was six digress. Six digress let its user to create profile and list of friends. It was used by 1 million users.

* 1999 was a year for blogger and live journal. Users could write, share and communicate with friends by using their own blog or journal.

* MySpace, LinkedIn and WordPress launched in the same year 2003. Most of MySpace users were musician and band. WorldPress was greated to be used as open source content management system. And linKed in social media for business oriented users.

* In 2004, Mark Zuckerberg launched 'Facebook'. In the beginning, the Facebook

was created as social networking for college students.

* YouTube was launched in 2005. It was founded by Jawed Korim, Steve Chen and Chad Hurley. They were employees of Pay pal. It was a social sharing that let users freely upload and share a video.

* TWITTER was launched in 2006. It was known as social networking and micro blogging site. It let its member to share and exchange 140 character message. This short message was called as Tweets.

* In 2011, Google launched new product of social networking named Google plus (Google Test) Google plus let you have a video chat (hangout) and exchange information.

* In 2012, the first social scrap booking that gained 10 million users faster in history launched. This social scrap booking's name is pinterest. In pinterest, you can create and share album of photos.

Social Media : (Then and now)

The roots of social media stretch far deeper than you might imagine. Although it seems like a new trend, sites like Face book are the natural outcome of many centuries of social media development.

Social Media Before 1900 :

The earliest method of communicating across great distances used written correspondence delivered by hand from one

person to another. In other words, letters. The earliest form of postal service dates back to 550 B.C, and this primitive delivery system would become more widespread and streamlined in future centuries. In 1792, the telegraph was invented. This allowed messages to be delivered over a long distance far faster than a horse and rider could carry them. Although telegraph messages were short, they were a revolutionary way to convey news and information. Although no longer popular outside of drive through banking, the pneumatic post, developed in 1865, created another way for letters to be delivered quickly between recipients. A pneumatic posts utilizes underground pressurized air tubes to carry capsules from one area to another.

Two important discoveries happened in the last decade of the 1800: The telephone in 1890 and the radio in 1891. Both technologies are still in use today, although the modern version are much more sophisticated than their predecessors. Telephone lines and radio signals enabled people to communicate across great distances instantaneously, something the mankind had never experienced before.

Social Media in 20th Century :

Technology began to change very rapidly in the 20th century. After the first super computers were created in the 1940's

scientists and engineers began to develop ways to create network between those computers and this would later lead to the birth of Internet. The earliest forms of the Internet, Such as CompuServe, were developed in the 1960s primitive forms of the e-mail were also developed during this time. By the 1970s, networking technology had improved and 1979's use net allowed users to communicate through a virtual news letters. By the 1980's home computers were becoming more common and social media was becoming more sophisticated. Internet relay chats, or IRC's were first used in 1988 and continued to be popular well into the 1990's. The first recognizable social media site, Degree, was created in 1997. It enabled users to upload a profile and make friends with other users. In 1999, the first blogging sites became popular, creating a social media sensation that's still popular today.

Social Media Today :

After the invention of blogging, social media began to explode in popularity sites like Myspace and LinkedIn gained prominence in the early 2000's and sites like photobucket and Flickr facilitated online photo sharing. You tube came out in 2005, creating an entirely new way for people to communicate and share with each other across great distance.

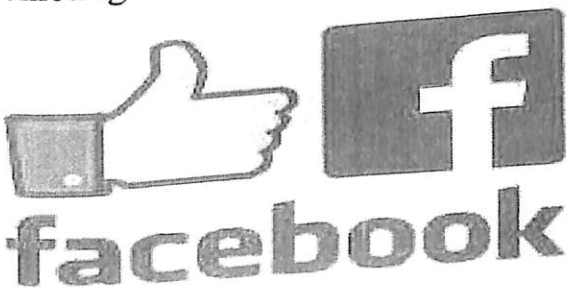
By 2006, Face book and Twitter both become available to users throughout the world. These sites remain some of the most popular social networks on the Internet. Other sites like tumblr spotify, Foursquare and pinterest, began popping up to fill specific social networking niches.

Today, there is a tremendous variety of social networking sites, and many of them can be linked to allow cross, posting. This creates an environment where users can reach the minimum number of people without sacrificing the intimacy of person to person communication. We can only speculate about what the future of social networking may look in the next decade or even 100 years from now, but it seems clear that it will exist in some form for as long as humans are alive.

Commonly used Social Media Platforms in Today's World :

Following are some of the most commonly used and popular social medias-

Facebook : The Largest social networking site that offers a variety of uses including information updates, photo/video sharing, promoting events, invitation, interactive

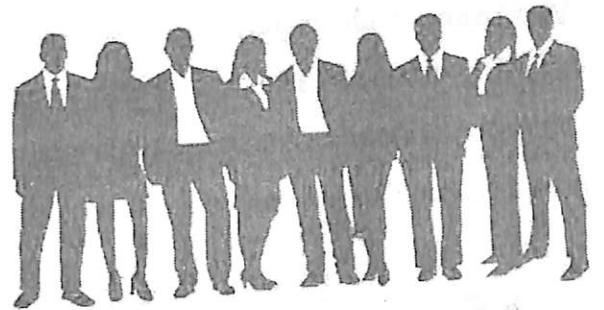
quizzes and challenges.

Twitter : Micro blogging platform used to share news and alert others to what is going on in this moment. Text –based posts up to 140 character enable people to “follow” updates and track real- time information about topical health issues.

LinkedIn : Professional networking site and business relationship connection tool, provides opportunities for leaders and wellness champions to learn and share from each other and offer the ability to create and participate in groups.

LinkedIn

Pinterest : Virtual bulletin board for organizing, saving and sharing them based

image collections about interests, hobbies and events. Common boards include healthy recipes, fitness, motivational quotes research and infographics.

Blogs : Online journal where a writer or group of writers can write their own written experience or present research. Often includes images and links to other websites.

YouTube : Video sharing website where users generated video can be uploaded, viewed and shared, Which includes Includes short original videos and educational videos.

WhatsApp : It is not a pure social media platform but a purely messaging app. WhatsApp messenger is a cross platform instant messaging application that allows iphone, Blackberry, Android, Windows phone and Nokia smart phone users to exchanges text, image, video and audio message for free. WhatsApp is especially popular with end users who do not have unlimited text messaging in addition to basic messaging. WhatsApp provides group chat and location sharing options. Technically speaking, WhatsApp uses to customized version of the open standard extensible messaging and presence protocol (XMPP). WhatsApp Inc. was founded in 2009 by Brian Acton and Jan Koum both veterans of Yahoo!

* The following list of the leading social network shows the number of active users as of July 2018 :

1. Face book : 2,196,000,000 users
2. You Tube : 1,900,000,000 users
3. WhatsApp : 1,500,000,000 users
4. Face book Messenger : 1,300,000,000 users
5. We Chat : 1,040,000,000 users
6. Instagram : 1,000,000,000 users
7. QQ : 806,000,000 users
8. Q3one : 563,000,000 users
9. Tik Tok : 500,000,000 users
10. Sina weibo : 411,000,000 users
11. Twitters : 336,000,000 users
12. Reddit : 330, 000,000 users
13. Baidu Tieba : 300,000, 000 users
14. Skype : 300,000,000 users
15. LinkedIn : 294,000,000 users
16. Viber : 260,000, 000 users
17. Snapchat : 255,000,000 users
18. Line : 203,000,000 users
19. Pinterest : 200,000,000 users
20. Telegram : 200,000,000 users

* Social Media is a good thing or a bad thing?

That is the most frequently asked question today. Well, there are always two sides for everything, it depends on your perspective on how you perceive it. The same goes for social media, most people admire it as a revolutionary invention and

some seem to take it as a negative impact on the society.

Here, I have compiled some of the positive and negative opinions people express for social networks:

Positive Effect :

Friend and Relation :

Social networks started as a place to connect with your friends in an easy and convenient way. Truly speaking, many of you might have found your old pals from school or college who were out of touch due to one reason or other. Well I would say, I have and I thank social network for this social networks has provided us the opportunity to connect with people and build better relationship with friends with whom we are unable to meet personally, and let them know about their lives and events happening with them.

Reducing Communication Barriers :

With Social networks, we are able to communicate our thoughts and perceptions over different topics with a large number of audiences, and raise our voice. The sharing feature available on the social networks makes your opinion about any topics reach huge number of people (even to those who are not on your friend's list). We have the option to make groups with people who are like minded and share the related news with them and ask for their opinion or input

about the topic simply there are a number of options available for us to communicate with others on these social networks.

Opportunity for Business :

Social networks have become a crucial part of many of us. We don't even notice this but as soon as we open our desk tops or laptops to access the web, we sub-consciously open our favorite social network just to see about the updates received. Business have noticed the value of social network in our life and they are using different techniques to promote their products. There are a number of customized application being made on the social platforms, whose main purpose is to promote the product or brand. As social marketing is lost effective and brands have a huge audience, they are shifting more towards social marketing.

Negative effects :

Leads to Addiction :

Many studies have shown that the extensive use of social media can actually cause addiction to the users. Throughout their day, they feel to post something on their pages or check other posts as it has become an important part of our life.

Leads to Isolation :

Extreme usage of social media has reduced the level of human interaction. Because of social networks the interaction

with people has become effortless and people have isolated their lives behind their online identities. Face to face communication and meeting has been reduced and many of us have lost the flavour and charm to be together under one roof.

Affecting Productivity :

Mostly business use social media to find and communicate with clients. But it is a great distraction to employees, who may show more interest in what their friends are posting than in their work. Task wired. Com posted two studies which demonstrated damage to productivity caused by social network Nucleus Research reported that Facebook shaves 1.5% off office productivity while morse claimed that British companies lost 2.2 billion a year to the social phenomenon. New technology products have become available that allow, social network to be blocked, but their effectiveness remain spotty.

Though I have mentioned a few positive and negative points of social media, but it does not explain that social media is good or a bad thing. It stands somewhere in between. But I strongly advise and suggest the student of secondary level to limit the use of social media and if possible just to keep it to the minimum level. ○○

Financial Intelligence

Homodyuti Chakrabarty

H.S. 2nd year

You may thinking that, why I have chosen Financial Intelligence as a topic for discussion. Let me tell you, the knowledge of financial Intelligence is a highly important in to day's context. Today we live in time of greater and faster change. This topic is meant to teach people not to be wise when you have many but rather to be smart before you have it. In a way, don't try to build skyscraper or even a house without building a strong foundation. If people are prepared to be flexible, keep an openmind and learn they will go richer and richer despite tough changes. If they think money will solve problems, they will have a rough ride. Intelligent people solve problems and produce money. Money without handling with financial Intelligence goes out of secan.

Now a day, it is hard to motivate kids towards school. They know that professional success no longer implies academic success, as it was once students leave school without financial skills. This may be the reason, that millions of educated people, pur-

sue their profession sucessfully, but later end up with struggling financially. It raises a question as "Is the education system lacks something?" Definatly education system is supposed not to address how to make money, but how to manage it is called as financial aptitude. Most people fails to realize in life, that its not how much money you keep or for how many generations you have been keep in it; if you want to be rich, you need to be financial literate.

Here a question arise " why some people 'blown up' financially or have a lot of money and then lose it, or have excellent opportunities to start well but could not sink perform with end. From the outside, it looks like bad luck a down turn in the economy, but actually it is because of another matter. That is why if you are with plenty of money, yet not ready for it; the chances that your wealth will be short-lived and you will lose it anyway. For example lottery winners. The vast majority of people simply do not have the capacity to create

and hold a large amount of money. Besides, they are unaware about how to deal with the increased challenges that involves, with more money. The reality is that people mostly do not reach their full potential. Most of the people are not successful. Research shows that 80 percent of individuals will never be financially free in a way they like to be and 80 percent will not claim to be truly happy. The reason is simple. Most of the people are unconscious. They remain asleep and think. They live strictly in the visible world. There is a wealth principle "If you want to change the fruit, you will first have to change the root. If you want to change the visible, you must first change the invisible" An important formula is that you try to create your reality and wealth. Many of the most respected teachers in the field of human potential have used this formula as a foundation for their teachings called

the process of Manifestation, it goes like this

T - F - A = R

Thought lead to feeling, Feeling lead to Action and action leads to Reality. Your financial blue print should consist of combination of your thoughts, feeling and action in the arena of money.

At last, I want to advice to all the people that they should firstly know the difference between assets and liability. Once you understand the difference, concentrate your efforts on buying in come generating assets. That's the best way to get started on a path to become rich. Keep doing that and your asset column will grow. Keep liabilities and expenses down so that more money is available to carry on the growth in to the asset column and make your life with joy, happiness and peace.

Thank you. ○○

Before God and the Bus driver we are all equal.

- German Proverb

About Sarat Chandra Singha

Elora Begum
H.S. 2nd year

Sarat Chandra Singha was born in 1 January 1914 to a Rajbanshi family in Bhakatpara village of chapar under Dhubri district. He belongs to a farmer family. Singha started schooling from his village school. For secondary education, he attended high school in Bilasipara known as in Indra Narayan Academy higher secondary school; some 25km. from his home, a distance what he covered daily on foot or bicycle.

He received his bachelor degree from the cotton college, Guwahati and subsequently moved to Banaras Hindu University for law education, After getting a law degree, Singha come back to guwahati and practiced law for a short period and then switched to school teachings in different positions from assistant teacher to headmaster in Dhubri district. During the reorganization of states on the basis of languages in early 50's a section of people in western Assam tried to merge the undivided Goalpara district with west Bengal. But

Singha fought the move alone, and kept Goalpara district well embadded within the boundary of Assam.

Singha entered politics in 1946 through Indian National Congress and elected to Assam state assembly four times from Bilasipara east constituency in 1946-52, 1962-67, 1972-78 and 1985-90.

He was first made the interim chief minister in 1972 by Indira Gandhi and Subsequently became an elected chief minister and served till 1978. He also served the Congress party in various Positions and

capacities like general secretary, Vice-president and president. However, he later joined Indian National Congress (socialist) after the emergency era which was imposed by Indira Gandhi and became the national president of it in 1987.

Singha faced some challenging task in his tenure of chief ministership like shifting the state capital from Shillong to Dispur. When Meghalaya was carved out of Assam along with Shillong and the language agitation in 1972, which rocked the state, a demand for the introduction of Assamese as the sole medium of instruction in Assam.

He was the man behind the setting up of the Guwahati medical college and hospital and Bongaigaon refinery and

Retrochemicals limited. He believed in decentralization of power and introduced panchayati raj in the state for the welfare of the backward communities. He also sowed the seeds of the cooperative movement in Assam to boost state's economy.

When shanad pauer left the Congress to form the Nationalist Congress Party, he joined him and led the party in Assam till his death. A man of the masses, Singha became a living legend during his lifetime. He was the most common man in an uncommon society.

He died on 25 December 2005, at his Guwahati residence due to old age ailments. ○○

I measure the progress of a community by the degree of progress which women have achieved.

— B.R. Ambedkar

EDUCATIONAL TOUR TO JAIPUR AND AGRA

Tanisha Singha
H.S. 2nd year

Jaipur is one of the most vibrant and colourful cities of India, famous for its beautiful culture, its fairy tale forts, its palaces and lakes. The city got its name from the founder Maharaja Jai Singh II, the great warrior. Its most striking features is the pink colour applied to the buildings, giving Jaipur its famous title, "The pink

city".

Bongaigaon, 6th July 2019, Saturday-
The students arrived on the said time at the station with their luggage. Everyone around was very much excited for the journey to start. As soon as the train arrived, everyone was searching for their respective seats, all the students after searching settled down

peacefully. Faculty members who were along with us were sir Raju Subba and Ma am Nitashree Barman. They were very active and ready to help any student if any problem arised. They were also enjoying along with us. At 2p.m the journey started. Some students were busy capturing the moments on their cameras while some were busy in enjoying the sceneries which could be seen from the windows. Train journeys and that too with young seniors and best friend usually prove to be too awesome and that's the reason why the environment was so soulful. On 8th at midnight we reached Jaipur finally. The group walked out of the train with the luggage. A pre-booked vehicle was waiting for us at the station. We were taken to stay at Khandela Guest House in Jaipur which was booked previously. We were satisfied with the rooms and services provided. Then, the students relaxed for few hours in rooms. At morning, everyone became ready and were excited to visit different places. The weather was warm that day. Firstly, we visited Sawai Man Singh Stadium. It was very big and had 11 rows. It had the capacity of 30,000 people. Then we visited Hawa Mahal. It was very beautiful and splendid. We hired a guide who explained us about the beauty of it. The next we visited the Doll House, it was in the school of differently ablid students. Then, we had our

lunch, we basically had the Rajasthani Thali. It was very yummy and delicious. The next we visited wa Musuem and it also consisted of House of horror and Mirror Maze. Then, we visited the Amer Fort and got to know a lot about its history. Then, we returned to our rooms. The next day we went to Ajmer Sharif Dargah and then Puskar adventure camp and camel safari in desert. It was fun. After coming from Ajmer we did shopping and came back to our rooms. The third day we visited Nahargarh fort and Taj Mahal. Then, we came back to our rooms any were ready to depart from Jaipur. We went to Jaipur station and at night near 10p.m we reached Agra. We went to our Pre-booked Hotel by E-Rickshaw. Then, after having dinner everyone slept as it was a tireful day. The next morning we visited Taj Mahal. It is very beautiful. We clicked pictures and then we visited Agra fort. Taj Mahal and Agra fort are fine examples of Mughal architectural beauty. Then, we came back to hotel and went to Agra station and at night 10.30 p.m, we arrived Delhi. After arriving at Delhi station, we had our dinner. At 11.47 we get up at train and as we were all tired; after searching our seats, everyone slept. On 13th Saturday at morning near 4.30 a.m we reached Bongaigaon station. So, here our journey ends. It was an amazing and useful trip. ○○

Commercialisation of Education

Jinti Das

H.S. 1st year

It is really very sad that education has now been fully commercialized. It has no more the colouring of social service as it was in the past. Today, schools are run on the lines of an industry and purely on profit and loss basis. Schools charge high fees, so high that even middle class families find it hard to afford them. Strangely, these schools have invented different heads of fees that have risen this difference of fees compared to government schools. In a way they fleece the parents of the students who study in them. Then as for as facilities are concerned, they are never up to the mark. For instance, new extra curricular activities like horse riding, swimming etc. These are there and students are charged highly for them.

But though these are there, they are not up to the mark. These schools, in fact, present a very impressive media hype that innocent people parents think of them having a Cambridgian kind of educational level. But realities are contrary. So these schools are the exploiting institutions.

The most harmful effect that these schools create are promoting inequality among the society. Two groups of high and low are created by them which is disastrous for mutual harmony and do not harmonize human relationships. The government must understand the damage that this sort of commercialization of education is dishing out to the country. The moral fabric of our society is in peril. ○○

*Wise men speak because they have something to say, fools
because they have to say something.*

– Plato

প্ৰতিবেদন শিতান...

Best Practice Implementation Committee PDUAM Tulungia Report for the year 2018-19

The best practice implementation committee was formed on 25/04/2018 with a decision to award the following rewards to our college students with effect from the academic year 2018-19 :

1. One time financial assistance of Rs. 2500/- in cash along with a letter of appreciation to the topper among the Higher Secondary final examinees of the college.
2. One time financial assistance of Rs. 3000/- in cash along with a letter of appreciation to the topper among the B.Com. final examinees of the college.
3. Book grants of Rs. 2000/- (may be included one uniform also) along with a recognition letter to one poor and meritorious student of Higher Secondary and two poor and meritorious students of B.Com after their admission in to H.S. 1st year and B.Com 1st sem respectively.

In view of the above objectives, the committee has awarded the following students of the college for the academic year 2018-19, respectively :

1. Jibendra Kalita, topper of the H.S final examination for the year 2018-19 with 84% marks and letter marks in three subject.
2. This scholarship could not be provided as the college does not have any B.Com passed out for the year 2018-19
- 3.(i) H.S. first year- **Shilpy Mandal**
ii) B.Com 1st Sem. – **Dibakar Ray**
iii) B. Com. 1st Sem- **Bijumani Ray**

Dr. Lakhimi Nath

(Secretary, BPIC, PDUAMT)

Dr. Kaushik Kishore Phukon

(President, BPIC, PDUAMT)

Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Tulungia

GUEST LECTURE ON “GOODS AND SERVICES TAX (GST) AND ITS IMPACT ON INDIAN ECONOMY”

Mrs. Payal Dutta,
Asst. Prof.
Dept. of Management

A Guest Lecture was organized on ‘Goods and Services Tax (GST) and its impact on Indian Economy’ by the Academic Development Cell of PDUAM, Tulungia on 26th June 2018 in the e-classroom of the college for the students of both H.S. and B.Com classes. The speaker for the session was Dr. Gour Gopal Banik, HOD, Department of Accountancy, Gauhati Commerce College, Guwahati.

The session began at 11.00 am with a welcome address by Dr. Gunindra Das, Principal, PDUAM, Tulungia along with the felicitation of Dr. Banik with a bouquet and a phulam gamosa. The Chief Guest’s profile was read by Mr. Atanu Kr. Mishra, Assistant Professor, Department of Accountancy of the college.

The lecture was organized with the objective to familiarize the students about the basic concept of GST and its impact. The deliberation by Dr. Banik was really enriching for the students as well as the faculty members of the college. He discussed on the introduction of GST in India and abroad, its need and functioning, difference between GST and the earlier tax structure, and the effect of its implementation on the Indian Economy.

The lecture ended with an interactive session between the resource person and the students. Finally the event concluded with a vote of thanks delivered by Mrs. Payal Dutta, Assistant Professor, Department of Management and Convenor of the Academic Development Cell of the college. At the end, Dr. Banik was presented with a Certificate of Appreciation and a kit as token of affection and respect.

অমৃত বাণী শিতান

Interesting Facts :

Shilpy Mandal

H.S. 1st year

1. In 1889, the queen of Italy, Margherita savoy ordered the first pizza delivery.
2. You can buy cel flavored ice-cream in Japan.
3. It's considered rude to write in Red Ink in Portugal.
4. Although the bobcat is rarely seen, it is the most common wildcat in North America.
5. A cat's tail contains nearly 10 percent of all the bones in its body.
6. The team 'ASTRONAUT' comes from Greek words that mean 'STAR SAILOR'.
7. Gecko's feet have millions of tiny hairs that stick to surfaces with a special chemical bond and let them climb walls and hand on by just one toe.
8. The calcium in our bones and the iron in our blood come from ancient explosions of giant stars.
9. The Nile crocodile can hold its breath underwater for up to two hours while waiting for prey.
10. Jellyfish, or jellies as scientists call them, are not fish. They have no brain, no heart and no bones.
11. The Chinese giant salamander can grow to be 6 feet (1.8 m) long, making it the largest salamander in the world.
12. The world's smallest fruit 'Utricle' is the size of a small ant.
13. You lose about 50 to 100 hairs a day.
14. Corn is grown in every continent except Antartica.
15. Some apples weight as much as a half gallon of milk.

16. The Beagle Brigade, used in 21 International Airports in U.S., keeps a yearly average of 75,000 illegal items out of the country.
17. The highest wave ever surfed was as tall as a 10 storey building.
18. Less than 1 percent of Antarctica is ice-free.
19. It would take 100 Earth's lined up end-to-end stretch across the face of the sun.
20. A group of jellyfish is a herd, or a school or a flock, it's called a smack.
21. To cook an egg, a sidewalk needs to be heated up to 158°F.
22. A seahorse can move its eyes in opposite direction all the better to scan the water for food and predators.
23. Because the speed of Earth's rotation changes over time in a day, the age of dinosaurs was just 23 hours long.
24. Scientists say that the best time to take a nap is between 1 p.m. and 2:30 p.m.; because that's when a dip in temperature makes us feel sleepy.

“লোকৰ দোষ ধৰাটো বুদ্ধিমানৰ কাম, কিন্তু নিজক
নিৰ্দোষী কৰাটো তাতোকৈ বুদ্ধিমানৰ কাম”।

— মহাত্মা গান্ধী

অমৃতময় উপদেশ

সংগ্ৰাহক : শিৱালী ৰায়
স্নাতক প্ৰথম যান্মাসিক

কোলাহল আৰু লৰা চপৰাৰ মাজত শান্ত আৰু স্থিৰভাৱে গৈ থাকিব। নীৰৱতাৰ মাজত কি শান্তি আছে সেই কথা মনত পেলাবা। যিমান দূৰ সম্ভৱ নিজত্ব বিসৰ্জন নিদিয়াকৈ সকলো মানুহৰ লগত সদ্ভাব ৰক্ষা কৰি চলিবা। তুমি নিজে যিটো কথাক সত্য বুলি ভাবা সেইটো ক'বা শান্তভাবে আৰু স্পষ্টভাৱে। আনৰ কথাও মনোযোগ দি শুনিবা, কাৰণ নিৰ্বোধ আৰু অজ্ঞ মানুহৰো কিবা ক'ব লগা কথা নিশ্চয় থাকিব পাৰে।

যিবোৰ মানুহে উচ্চস্বৰে আৰু আক্ৰমণাত্মক ভঙ্গীৰে কথা পাতে তেওঁলোকৰ সংগ সযতনে পৰিহাৰ কৰি চলিবা, কাৰণ তেনেকুৱা মানুহে মনৰ শান্তি নষ্ট কৰে। আন মানুহৰ লগত নিজকে তুলনা নকৰিবা; কাৰণ তাকে কৰিলে তোমাৰ মনলৈ অহংকাৰৰ ভাব আহিব পাৰে, অথবা তোমাৰ মনত তিক্ততাৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে। তাৰ কাৰণটো হ'ল এই যে কিছুমান মানুহ তোমাতকৈ ডাঙৰ আৰু কিছুমান মানুহ তোমাতকৈ সৰু হ'ব পাৰে। তোমাৰ কৃতকাৰ্যতাখিনি উপভোগ কৰিবা, লগতে উপভোগ কৰিবা ভৱিষ্যতে কৰিম বুলি ভাবি থকা কামবোৰৰ পৰিকল্পনাবোৰো। তুমি যিটো পেছাত নিয়োজিত হৈ আছা সি যিমানেই ক্ষুদ্ৰ বা অকিঞ্চিৎকৰ নহওঁক কয়, তাক ভাল পাবলৈ শিকিবা, কাৰণ সঘনাই ভাগ্য সলনি হৈ থকাৰ সময়ত তোমাৰ পেছা বা

চাকৰিটোৱেই তোমাৰ নিশ্চিত অৱলম্বন। পৃথিৱীখনত প্ৰতাৰকৰ অভাৱ নাই, সেইকাৰণে নিজৰ ব্যৱসায়ত অত্যন্ত সতৰ্ক হৈ চলিবা। তুমি নিজে যিজন মানুহ, সেইজন হৈ থাকিবলৈকে সদায় চেষ্টা কৰি থাকিবা। তুমি যিজন মানুহ নোহোৱা সেইজন মানুহৰ ভাও ধৰিবলৈ চেষ্টা নকৰিবা। প্ৰেমক সন্দেহ বা অৱহেলাৰ দৃষ্টিৰে নাচাবা, কাৰণ মৰু-সদৃশ শুষ্কতা আৰু মোহভংগৰ মাজত একমাত্ৰ প্ৰেমেই হ'ল ঘাঁহৰ নিচিনা চিৰস্থায়ী। বাঢ়ি গৈ থকা বছৰবোৰৰ উপদেশলৈ কাণ পাতিবা আৰু যৌৱনৰ উপহাৰবোৰ সুশোভনভাৱে এটা এটাকৈ ত্যাগ কৰিবা। দিনবোৰত আত্মৰক্ষা কৰিব পৰাকৈ মনৰ শক্তি বঢ়াবলৈ যত্ন কৰি থাকিবা। কিন্তু সেইবুলি দুৰ্ভাগ্যৰ কল্পনা কৰি কৰি নিজৰ মনক কষ্ট নিদিবা।

ঈশ্বৰক তুমি যি ৰূপতেই কল্পনা নকৰা কয়, সেইজন ঈশ্বৰৰ চিন্তাত বা সান্নিধ্যত তুমি শান্তিত থাকিবলৈ চেষ্টা কৰিবা। জীৱনৰ কোলাহল পূৰ্ণ বিভ্ৰান্তিৰ মাজত তোমাৰ জীৱনৰ আকাংক্ষা বা সাধনা যিয়েই নহওঁক কয়, তুমি তোমাৰ আত্মাৰ লগত শান্তিত থাকিবলৈ শিকিবা। জীৱনত আছে বহুতো প্ৰতাৰণা, মিথ্যাচাৰ, স্বপ্নভংগ, ক্লান্তিকৰ গতানুগতিকতা, তৎসত্ত্বেও ই এখন সুন্দৰ পৃথিৱী। সাৱধানে থাকিবা। সদায় চেষ্টা কৰি থাকিবা সুখী হ'বলৈ। ○○

কৌতুক শিতান...

“সূর্যাস্তই মোক খুব আতংকিত কৰে,
কাৰণ সি খুব ৰোমান্টিক আৰু সঙ্গীতময়।”

— মাৰ্চেল প্ৰুষ্ট

কৌতুক- ১

শিক্ষক : কোৱাচোন জোন, ৰামে কিয় বনবাসলৈ যাবলগীয়া হৈছিল ?

জোন : ছাৰ ঘৰৰ ভাড়া দিয়া নাছিল চাগে।

শিক্ষক : (ছাত্ৰৰ প্ৰতি) কোৱাচোন, অসমত চেনী কল ক'ত আছে?

ছাত্ৰ : আনৰ কথা নাজানো ছাৰ, কিন্তু আমাৰ ঘৰত আছে।

শিক্ষক : হেৰ খালি খালি খালি

ছাত্ৰ : নাই খোৱা ছাৰ, পকাই নাই

মনমিতা নাথ

স্নাতক প্ৰথম বান্ধাসিক

কৌতুক- ২

ৰীণা : মোৰ কুকুৰটো হেৰাইছে।

বেখা : তুমি বাতৰি কাকতত বিজ্ঞাপন নিদিয়া কিয় ?

ৰীণা : কি কথা কোৱা, মোৰ কুকুৰটোৱে পঢ়িব নোৱাৰে নহয়।

ধৰিত্ৰী ৰাভা

উঃমাঃ প্ৰথম বৰ্ষ

কৌতুক- ৩

দুজন ভাল বন্ধু-

ৰবি : ভাবি আছোঁ আমেৰিকাৰ পৰা ফুৰি আহো।

অকণ : ভাল কথা ৰবি।

ৰবি : হয়, তইও যাবি নেকি ?

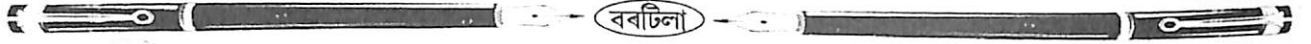
অকণ : যাবো বিচাৰো, কিন্তু কিমান বা টকা-পইচা লাগিব ?

ৰবি : হাৰে বুৰ্বকঙ্গ ভাবোতে আৰু টকা-পইচা লাগে নেকি ?

অকণ : হাঁ, হাঁ, হাঁ.....।

বৰ্ণালী সৰকাৰ

উঃমাঃপ্ৰথম বৰ্ষ

কৌতুক- ৪

শিক্ষক : বাজু ১ ৰ পৰা ১০ লৈ কোৱা

বাজু : ১, ২, ৩, ৪, ৫, ৬, ৭, ৮, ১০।

শিক্ষক : ৯ ক'ত গ'ল।

বাজু : ৯ মৰি গ'ল।

শিক্ষক : কেনেকৈ?

বাজু : আজি টিভিৰ নিউজত কৈ আছিল শ্বোৱাইন ফ্লু'ত ৯ নিহত।

তৌফিক আক্ৰাম
স্নাতক প্ৰথম বান্ধাসিক

কৌতুক- ৫

(বাম আৰু বহিম ইন্টাৰভিউ দিবলৈ গৈছে, প্ৰথমে বাম ভিতৰত সোমাল)

প্ৰশ্নকৰোঁতা : দিল্লী চলো। কোনে কৈছিল?

বাম : সুভাস চন্দ্ৰ বোস

প্ৰশ্নকৰোঁতা : এজন স্বাধীনতা সংগ্ৰামীৰ নাম কোৱা?

বাম : বহুতেই আছে যেনে মহাত্মা গান্ধী

প্ৰশ্নকৰোঁতা : ভাৰতবৰ্ষ কেতিয়া স্বাধীন হৈছিল?

বাম : ১৯৪৩ চনত হ'ব হ'ব কৰোঁতে ১৯৪৭ ৰ ১৫ আগষ্টত হৈছিল।

প্ৰশ্নকৰোঁতা : আকাশত কিমান তৰা আছে?

বাম : এতিয়ালৈকে জানিব পৰা নাই, কিন্তু বিজ্ঞানী সকলো গৱেষণা কৰি আছে।

(বহিমে বাম ওলোৱাৰ লগে লগে বামক সুধিলে কি কি প্ৰশ্ন কৰিলে, বামে ক'লে প্ৰশ্ন মনত নাই উত্তৰ মনত আছে সুভাস চন্দ্ৰ বোস, বহুতেই আছে যেনে মহাত্মা গান্ধী, ১৯৪৩ চনত হ'ব হ'ব কৰোঁতে ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্টত হৈছিল, এতিয়ালৈকে জানিব পৰা নাই বিজ্ঞানীসকলে গৱেষণা কৰি আছে। তাৰ পিছত বহিম সোমাল।)

প্ৰশ্নকৰোঁতা : তোমাৰ নাম কি?

বহিম : সুভাস চন্দ্ৰ বোস।

প্ৰশ্নকৰোঁতা : দেউতাৰ নাম কি?

বহিম : বহুতেই আছে যেনে মহাত্মা গান্ধী।

প্ৰশ্নকৰোঁতা : কিমান চনত জন্ম?

বহিম : ১৯৪৩ চনত হ'ব হ'ব কৰোঁতে ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্টত হৈছিল।

প্ৰশ্নকৰোঁতা : তুমি পাগল নেকি?

বহিম : এতিয়ালৈকে জানিব পৰা নাই, কিন্তু বিজ্ঞানীসকলে গৱেষণা কৰি আছে।

গৌতম পাল
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

কবিতাৰ শিতান...

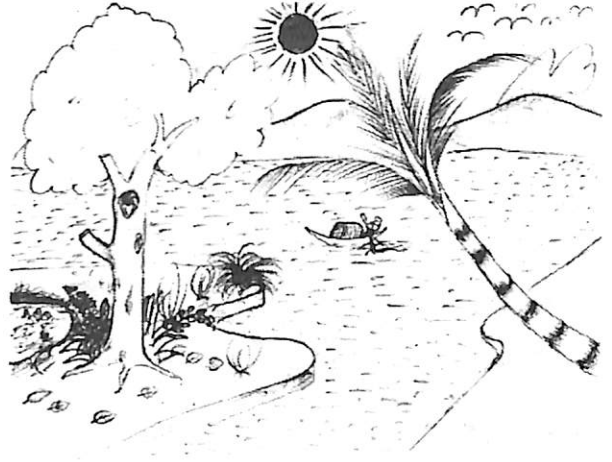
“কাৰ ইমান গৰজ যে মোক ব'দ আনি দিব
সহজ হ'ব মোৰ উশাহ।
নীলিমাৰ নিমজ গালত
টপ কৰি চুমা এটা খাই ক'ম বাঃ কি সুন্দৰ
জিল্মিল্ এই ব'দৰ বতাহঙ্গ”

— হীৰেন ভট্টাচাৰ্য (হীৰুদা)

আশা

বৰ্ণা শৰ্মা
সহকাৰী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

আশা.....

জীৱনপথত এক

বঙীণ সপোন গঢ়াৰ;

সেই সপোনে আতৰাই পেলাব

মোৰ জীৱনৰ সকলো স্কন্ধতা

উথলাই তুলিব মোৰ একান্ত বাসনা,

আৰু.....

জীপাল কৰি তুলিব

মোৰ হৃদয় ডায়েৰীৰ প্ৰতিটো পৃষ্ঠা। ○○

বৰষুণ

শ্ৰেয়া সৰকাৰ
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

হে বৰষুণ

নামি অহা ধৰাৰ বুকুলৈ।

পৃথিৱীৰ উত্তাপক তুমি

শীতল কৰি দিয়া।

পৃথিৱীৰ বুকুত থকা গছ-লতাবোৰ

তুমি জীৱন্ত কৰি তোলা।

পৃথিৱীৰ শৰীৰত বাগৰি থকা

তৃষ্ণাতুৰ জলাশয়বোৰক

তুমিয়ে সহায় কৰা।

নামি আহা বৰষুণ

নামি আহা,

তোমাৰ টোপালবোৰত

দুখবোৰ ধোৱাই নিয়া

দুঃস্বপ্নবোৰ অতীত কৰি দিয়া

নামি আহা বৰষুণ

নামি আহা। ○○

শান্তি

ইকবাল খান
স্নাতক প্ৰথম বান্ধাসিক

শান্তি সাধনা যদি হয় সংস্কৃতি
দূৰতে পলাই হিংসা দুষ্কৃতি,
দূৰ হওঁক হাহাকাৰ অশান্তি
অসমৰ ঘৰে ঘৰে জ্বলি উঠক শান্তিৰ বস্তু।
আগলতি কলাপাত লৰে কি চৰে,
শান্তিৰ কোলাত প্ৰগতি উমলে।
শান্তিৰ মন্ত্ৰ জাপি আহা আগুৱাওঁ।
মাটিৰ অসম আজি সোনেৰে সজাওঁ।
শান্তিৰ মহান বাণী
মহাত্মাই বিলাইছিল দেশ জুৰি।
বিশ্ব মানৱৰ উশাহে-নিশাহে আঁকে শান্তিৰ নিজৰা,
সকলো মানুহৰে তেজৰ বং বঙা,
তুমি আৰু মই একেজন ঈশ্বৰে গঢ়া।
হিন্দু-মুছলমান, শিখ, খৃষ্টান
কাকো নকৰিবা বিভেদ জ্ঞান।
বিষ্ণু-জ্যোতিৰ সংস্কৃতি,
গঢ়োঁ আমি সাম্প্ৰদায়িক সম্প্ৰীতি।
কুসংস্কাৰ জাত-পাত,
মাথোঁ সাম্প্ৰদায়িক অভিশাপ।
সম্প্ৰীতিৰে সজোৱা আমাৰ ঘৰ,
নাই তাত সাম্প্ৰদায়িক ভিন পৰ।
সাম্প্ৰদায়িক সম্প্ৰীতি অসমৰ প্ৰগতি,

আমাক লাগে শান্তি নালাগে অশান্তি,
হিংসা গুচোৱা মিলা-প্ৰীতি বঢ়োৱা,
পৰিৱেশ প্ৰদূষণ ৰোধ কৰা,
পৰ্যটন কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা।
সমাজলৈ আনা প্ৰেম, মিলা-প্ৰীতি,
লাগে শান্তি গুচোৱা অশান্তি,
তেহে হ'ব দেশৰ প্ৰগতি।
জয় আই অসম।

হেঁপাহ

মামনী দাস
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

সময়ৰ ভটিয়নি তটত উটি গৈ
বিষাদত বিলীন হ'ল সকলো,
নৈৰ জোঁৱাৰৰ সৈতে মিলি গৈ
সৌ দূৰৰ সাগৰ পালে।
হেঁপাহ নাই তোক
বিচাৰি কাষত পোৱাৰ
কিয়নো মই এই পৃথিৱীৰ
মাত্ৰ দুদিনৰ আলহী,
মিলি যাম এদিন মাটিৰ
সুবাসৰ লগত।
তোৰ সুৰৰ কুঁহিপাত
দুটিমান দিবিনে?
গুণগুণাই হিঁয়া জুৰ পেলাওঁ।
তোলৈ বৰ মনত পৰি আছে অ'
তই নাই কাষত,
তোৰ মধুময় সুৰকেই
আপোন কৰি লওঁ।
হেঁপাহ আছিলে তোৰ হাতত
হাত ধৰি খোজকঢ়াৰ।
কিন্তু, এয়া কল্পনাৰ জগত
তই থাক, উজনিৰ নিজান বনত
মই থাকো লঠঙা গছবোৰৰ পাতৰ আঁৰত।
কেতিয়াবা দেখা পালে
মাত এষাৰ দিবি, কেৰাহিকৈ নাচাবি,
তই মোক পাহৰিলেও
মই তোক কেতিয়াও নাপাহৰো।
সদায় থাকিবি মোৰ বুকুত নিগাজীকৈ
কিয়নো, তই মোৰ হিঁয়াৰ আমঠু। ○○

শাৰদী বতৰ

নয়নী শইকীয়া
স্নাতক তৃতীয় বাৎসৰিক

শৰতৰ শীতল কোলাত
কুঁৱলিৰ ঘন আৱৰণ,
গছৰ তলত পৰি বোৱা শেৰালি ফুলে
তোলে সুগন্ধৰ আলোড়ন।
নিয়ৰ সৰা দুৰৰি গছকি
প্ৰাণ আজি হয় চঞ্চল,
ধীৰে ধীৰে বৈ অহা মলয়া বতাহে
তোলে হিয়াত সিহঁৰণ।
নানা ৰঙৰ ফুলে আজি
আৰৰি ধৰিছে বাগিছা
পখিলা, ভোমোৰা, মৌ-মাখিক
যেন পাৰি দিছে বসৰ দলিচা।
শৰতৰ এই শাৰদীয় বতৰত
বলিছে কঁহুৱা নৈৰ পাৰত,
ঘটিব শাৰদী ৰাণীৰ ধৰালৈ আগমন
মনত তোলে এক মিঠা অনুৰণন। ○○

ড° এ.পি.জে. আব্দুল কালামলৈ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

শাহিনুৰ ইছলাম ভূঞা
স্নাতক তৃতীয় বান্ধাসিক

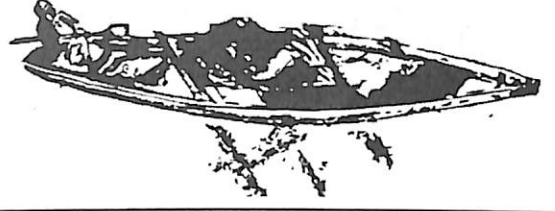
দাউ দাউকৈ জ্বলি থকা জুইকুৰা
হঠাৎ নুমাই গ'ল।
হৃদয়ে হৃদয়ে প্ৰেমৰ বাণী বিলোৱা,
যুগনায়ক মহাত্মা
কেনিবা হেৰাই গ'ল।
২০২০ চনৰ উন্নতিৰ জখলাডাল
ভাঙি চুৰমাৰ হ'ল।
মিছাইল মেন আব্দুল কালামৰ
সপোনবোৰ আধৰুৱা হৈ ৰ'ল।
তেওঁৰ অৱিহনে
বটবৃক্ষৰ ছাঁ বিচাৰি
নোপোৱা হ'ল।
মহা সমুদ্ৰত সাঁতুৰি-নাদুৰি
নতুন বিপ্লৱৰ জোৱাৰ তুলি
সূৰ্য স্নাত হৈ
জীৱনৰ মাধুৰী বিলাই
বিশ্বদৰবাৰত ভাৰতক
কৰিলা মহীয়ান।
হঠাৎ বাক্ৰুদ্ধ হৈ
শত-সহস্ৰজনক কন্দুৱাই,
আতৰি গ'লা চিৰকাললৈ।
দিব কোনে আমাক

পোহৰৰ সন্ধান
ভাবিলে হিয়া ভাঙি যায়।
তোমাৰ বিদেহী আত্মাই
শান্তি লাভ কৰক,
কৰিছোঁ কৰমোৰে প্ৰাৰ্থনা অদৃষ্টজনক। ○○

বসৰ বজা লক্ষ্মীনাথ

দ্বীপশিখা বৰ্মন
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

সন্ধিয়া

ফাৰুক আব্দুল্লাহ
স্নাতক প্ৰথম ব্ৰাঞ্চাসিক

বসৰ বজা

বসৰাজ তুমি

সাহিত্যৰ অমিয়া বসেৰে

বসাল কৰিলা অসমীয়াক আজি।

সাহিত্য বথৰ

চালক তুমি

সাহিত্যৰথী,

উনৈশৰ কঙাল সাহিত্যক

সুপথে চালিত কৰিলা তুমি।

মহান আদৰ্শৰে

মহীয়ান তুমি,

অসমীয়াৰ মান

স্ব-ভাষাৰ দাম বুজিলা,

আৰু বুজিলা অসমীয়াক আজি।

‘জোনাকী’ৰ আলোকেৰে

কৰিলা আলোকিত,

অতুল্য সৃষ্টিৰাজিৰে

ৰঢ়িলা সাহিত্য

মোহিলা শত-সহস্ৰৰ মন।

চিৰ নমস্য

অসমৰ আত্মা তুমি,

তোমাৰ দ্বাৰা প্ৰেৰিত আমি

জনাওঁ তোমালৈ প্ৰণাম আজি। ○○

সন্ধিয়াৰ ৰঙা বেলি

ধীৰে ধীৰে

পশ্চিম আকাশত ডুব গ’ল;

পেঁপাটি মুখত লৈ

গৰখীয়া ল’ৰাই

গৰুৰ সৈতে ঘৰমুৱা হ’ল।

ফুলো ফুলো গোলাপৰ

ধুনীয়া কলিটি

মলয়াৰ ধীৰ ছাটি পাই;

ৰঙতে বিভোৰ দেহি

নাচিব ধৰিলে

নিজৰ জেউতি নিজে চাই।

মৃগাল ভূঞ্জিব এৰি

ৰাজহাঁহ জাক

দিহা-দিহি গ’ল এৰি বিল;

ফিৰিলে ঘাটৰ পৰা

বোৱাৰী জীয়ৰী

সন্ধিয়াৰ চাকিটি জ্বলিল।

হাটৰুৱা বাটৰুৱা

চাপিলেহি ঘৰ

শেৰালিৰ বলিল সুবাস;

পূৱ আকাশৰ পৰা

ক’লা ঢাকণিয়ে

দেখুৱালে নিশাৰ আভাস।

লুইতৰ পাৰে পাৰে

নাৱৰীয়া বোৰে

ধীৰে ধীৰে বান্ধিলেহি নাঁও;

গাঁৱৰ দৌলৰ পৰা

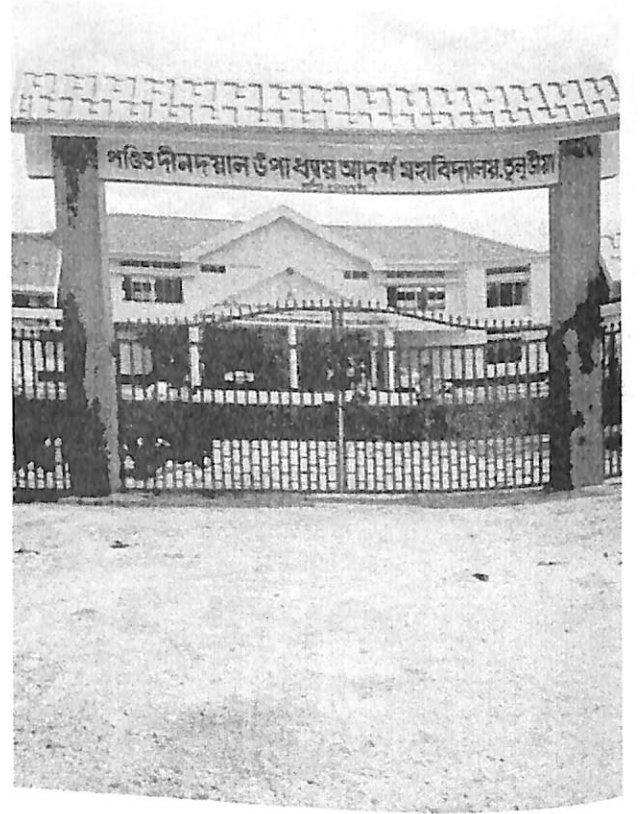
ডবা-শংখ ধ্বনি

বিয়পিলে সন্ধিয়াৰ বাত। ○○

স্মৃতিয়ে ৰিঙিয়াব

উদ্দীপনা চৌধুৰী
প্ৰাক্তন ছাত্ৰী

স্মৃতিয়ে ৰিঙিয়াব
এসাগৰ আশা মনৰ মাজত লৈ
অযুত ৰঙীন সপোনবোৰ মেৰিয়াই
যেতিয়া আগবাঢ়ি যাম
জীৱন পথৰ সন্ধানত
তেতিয়া স্মৃতিয়ে ৰিঙিয়াব
এৰি অহা কোনোবা এটি মুহূৰ্তই
কৈ যাব ভাল লগাবোৰৰ কথা
উপায়বিহীন হৈ চাই ৰ'ম
আমি এপলকৰ বাবে
অনুভৱবোৰে আগুৰি ধৰি প্ৰশ্ন সুধিব
ব্যতিব্যস্ত কৰি তুলিব
এসময়ত চাকনৈয়া হৈ বুৰ যাব
অসীম ৰঙীন সপোনবোৰ
এদিন আকৌ লগ পাম একো একোজন
ব্যস্ত নাগৰিক হিচাপে
তেতিয়া মনৰ মাজত হেন্দোলনি তুলিব
স্মৃতিৰ জোলোঙাই
প্ৰতিধ্বনিত হ'ব মনৰ মাজত
কলেজীয়া দিনৰ বহুতো স্মৃতি,
কলেজৰ প্ৰথমটো দিনৰ পৰা অন্তিমটো দিনলৈ
ক্লাছলৈ যাও বুলি কৈ
কেন্দ্ৰিত বহি মৰা সীমাহীন আড্ডাবোৰৰ পৰা

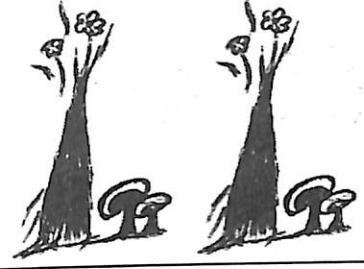

কথাৰ মহলা মাৰি মাৰি খোৱা গৰম চাহ কাপলৈ
স্মৃতিয়ে ৰিঙিয়াব
পাৰ হৈ যোৱা ক্ষণ গণি ৰ'ব
ভালপোৱা, ভাললগাবোৰে
ইয়াৰ অস্তিত্ব বিচাৰি পাব
ল'ৰালিৰ ধেমালিবোৰে চেকুৰি যাব
আকৌ এবাৰ স্মৃতিয়ে ৰিঙিয়াব। ○○

হেৰোৱা সপোন

ধৃতুস্মিতা বৰ্মন
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ

জিলমিল জোনাক ৰাতিৰ
গভীৰ নিশাৰ চিলমিল টোপনি,
টোপনিৰ মাজত ভাঁহি আহে
মোৰ সপোনৰ জগতখনি।
হেৰাল ক'তেনো সেই টোপনি?
যাৰ লগত গুচি গ'ল,
মোৰ মনে গঢ়া
সোণোৱালী সপোনৰ মাধুৰী।
দিনৰ পিছত দিন
গুচি গ'ল অনেক ৰাতি,
বিচাৰি সেই সপোনক
খাইছে এতিয়া হাবাথুৰি।
আছে যেন এতিয়া
অপেক্ষাত ক্ষণ গণি
পাম বুলি হেৰোৱা
সেই সপোনৰ ৰেঙনি। ○○

জীৱনৰ অৰ্থ বিচাৰি

হীৰামণি বৰ্মন
স্নাতক তৃতীয় বাৰ্ষাসিক

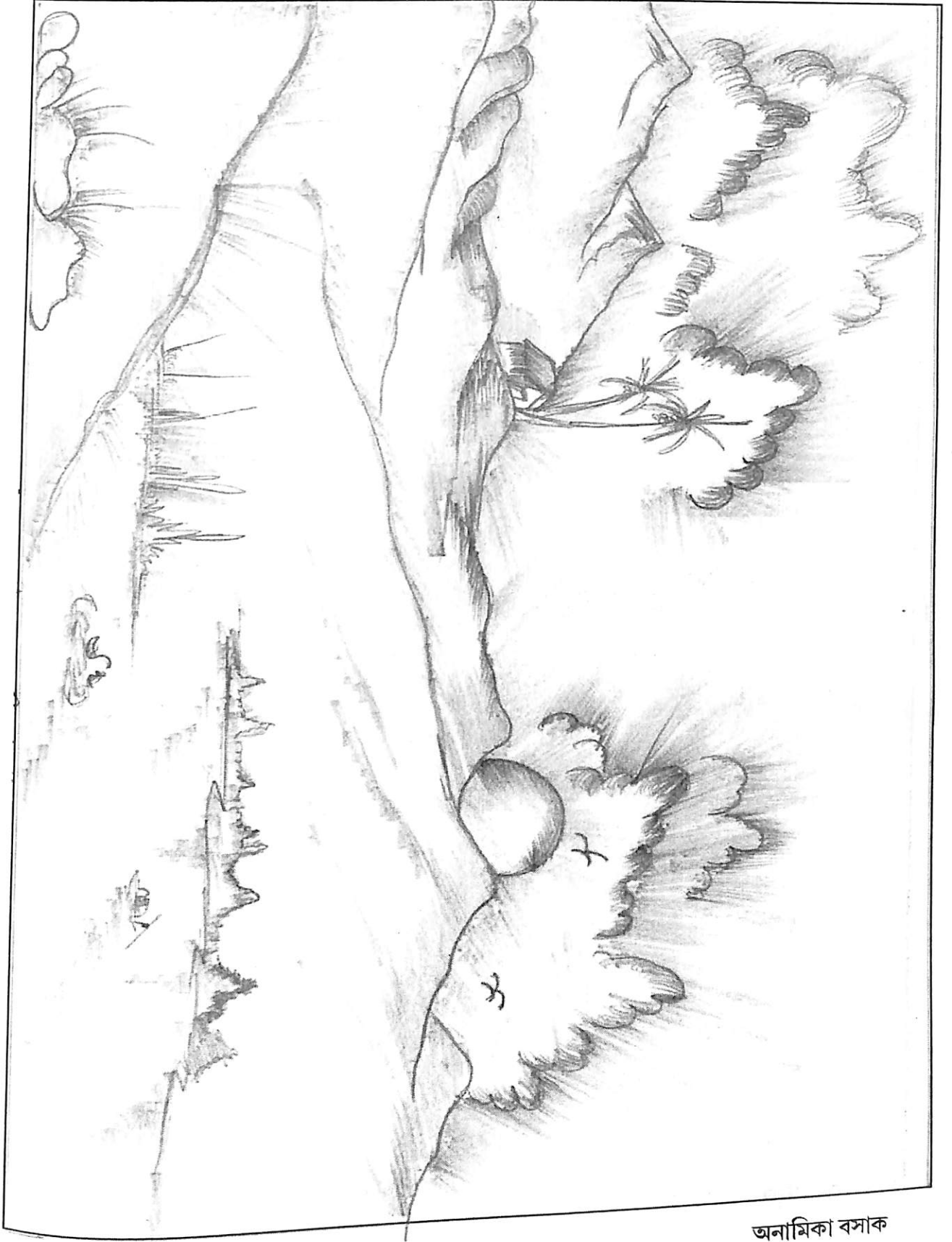
প্ৰতিক্ষণে জীৱনৰ সময়
গৈ আছে উৰি;
যেন কাৰোবাৰ নিৰ্দেশত
বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ড আছে চলি।
ৰাতিৰ পিছত দিন আৰু
দিনৰ পিছত ৰাতি;
দেখুৱাই দিয়া জীৱনৰ লক্ষ্য
প্ৰভু তুমি ক'বাত আছা যদি।
কৌশল আৰু যৌৱনৰ
এই সন্ধিক্ষণত পৰি;
কনা হৈ পৰিছে
বগলীৰ দৰে বহুবাট দেখি।
মই দেখিছো
বিভিন্ন বাটেৰে যোৱা হাজাৰ নৰ-নাৰী;
কিন্তু মই থমকি আছো ৰৈ
সেই একেই দুবিধাক সাৱটি।
গৈ আছে জীৱন
গৈ আছে মই ভৱিষ্যতলৈ
মোৰ জীৱনৰ অৰ্থ বিচাৰি। ○○

চিত্ৰকলা শিতান...

“নিজৰ সুখেই যাৰ জীৱনৰ লক্ষ্য তেওঁ এজন অসৎ
লোক। আনৰ প্ৰশংসা পোৱাটোৱেই যাৰ জীৱনৰ
লক্ষ্য তেওঁ এজন দুৰ্বল লোক। আনৰ সুখেই যাৰ
জীৱনৰ লক্ষ্য তেওঁ এজন সৎ লোক”।

— টলষ্টয়

অনামিকা বসাক
উঃমাঃ প্রথম বর্ষ

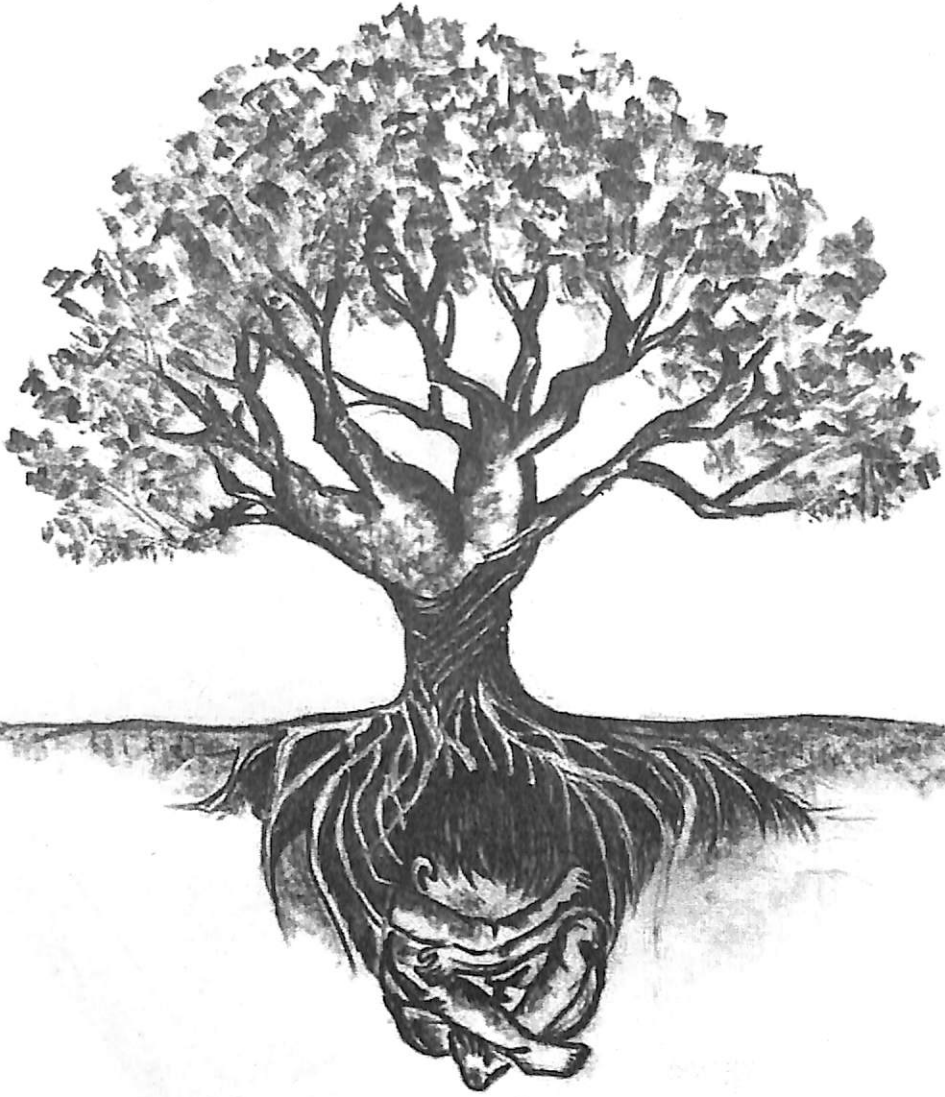

অনামিকা বসাক

উঃমাঃ প্রথম বর্ষ

অনামিকা বসাক
উঃমাঃ প্রথম বর্ষ

Save Tree, Save Life

Pahmani Roy
26/10/19

পৰিমণি বায়

স্নাতক প্রথম বান্নাসিক

Plant Trees, Save Life, Save Earth

Sabnam Yasmin
Roll no - 28 (B. Com 1st sem)

শবনম যাচমিন
স্নাতক প্রথম বান্ধাসিক

Faculty details of PDUAM, Tulungia

Department of Accountancy :

- Head of the department : *Atanu Kumar Mishra*
 Associates : Dr Nitashree Barman
 : Haripriya Dutta
 : Ananya Das
 : Pratyashi Tamuly

Department of Management :

- Head of the department : *Dr Raju Subba*
 Associates : Parag Pachoni
 : Payal Dutta
 : Samaresh Nandy
 : Kabita Kalita

Department of Commerce :

- Head of the department : *Lakshyajit Shyam*

Department of Economics :

- Head of the department : *Dr Lakhimi Nath*
 Associates : Md. Mofidul Hassan

Department of Assamese :

- Head of the department : *Dr Banalata Das*
 Associates : Barna Sarma

Department of English :

- Head of the department : *Dr Dibakar Maut*

Department of Information Technology :

- Head of the department : *Dr Kaushik Kishore Phukon*

Department of Environmental Science :

- Head of the department : *Dr Pranjal Morang*

Department of Statistics :

- Head of the department : *Dr Chumchum Doloi*

Department of Mathematics :

- Head of the department : *Dr Kishor Kumar Das*

View of a group of participants visit to Rajasthan for Excursion, 2019

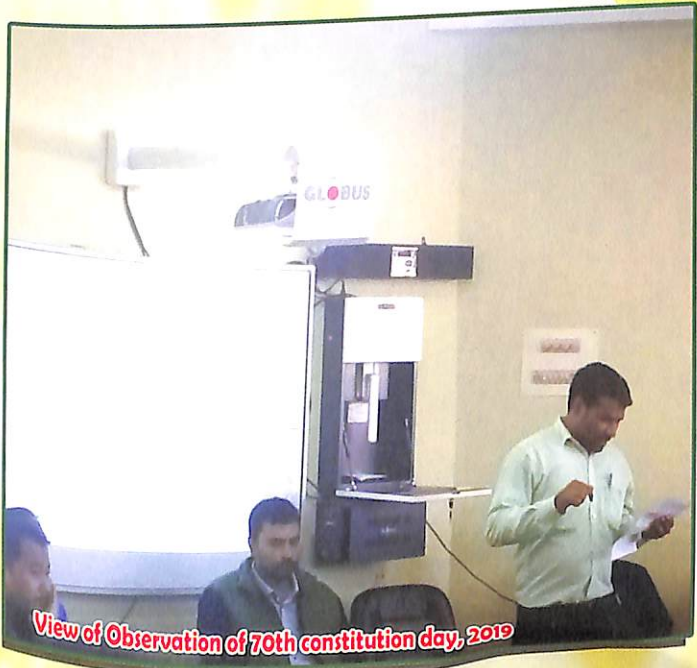
View of a group of participants visit to Rajasthan for Excursion, 2019

View of participants in Giff, 2019

View of participants in Giff, 2019

View of Observation of 70th constitution day, 2019

View of participants in Brahmaputra literary festival, 2019

International Yoga day celebration, 2019

International Yoga day celebration, 2019

View of international journal inauguration program, 2019

View of Freshmen social, 2019

View of international journal inauguration program, 2019

View of Fit India Plogging Run, 2019